பரிபூரணம்
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பரிபூரணம்!

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : குரு பூர்ணிமா 2012

பிரதிகள் : 500

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. ஸ்வய ஞானானுபவ தெளிநிலை

a. ஸத்குருவின் அமுத வாக்கு 1

b. நிதாகனின் அனுபவம் 123

c. நிதாகனின் வைராக்கியம் 147

d. முடிவுரை 158

2. ஸ்பெஷல் மலர் 164

எல்லாம் நீ!

(ஸத்தியவாக்கு)

ஸத்தியம் பேசு. தர்மம் செய்.

ஓம்

நாவை அடக்கு. கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால் தர்மம் நிலைபெறும்"!

"ஸ்ரீ ஸத்குரு திருவடி துணை"!

"நம்பினோர் கெடுவதில்லை"!

"தெய்வம் மனுஷ்யாணம்"!

"யத் பாவம் தத் பவதி"!

"ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெயஜெய",

ராம்! ஓம்!!!!!

அகம் பிரம்மம்! ஜகம் பிரம்மம்!

அகமே எல்லாம்!

ஜகம், பரமும், ஜீவர்களும், சிறிதும் இல்லை!

அறிவு நிலையில்: (1)

ஆனந்த விளையாட்டாகும்.

மனோ நிலையில்: இன்பதுன்ப வாழ்க்கையாகும்.

ஸ்வய ஞான அனுபவ தெளிவு!

பரவெளியாயும்! பரஒளியாயும்! பர ஒலியாயும்! அமைந்த பரம் பொருளானது! (அகண்ட பரசொரூபமானது!) அடிமைத்தனம் இல்லாத, தன்நிழலாகிய மாயாவையும்! சேர்ந்த நிலையில் பக்தர்களும் & ஞானிகளும்! உய்யும் நிலைக்காக, அஸிபத சொரூபமும்! தற்பத சொரூபமும்! த்வம்பத சொரூபமும்! இணைந்து ஓருருவாய் (பரதத்துவம் வடிவமாக) ஆனந்த நடனம் செய்கிறது.

(இங்கு ஆனந்த நடனம் எனச் சொல்வது)

ஆனந்த நடனம் :- ௨

சொந்த பந்த பாசப் பற்றற்ற
அறிவின் ஐக்கியம் ஆகும்.

சொந்த பந்த பாசமனைத்தும் இன்பதுன்பமாகும்.

ஸ்ரீபிதா! ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபரமாத்மா & ஜீவாத்மா!

(என இருகுழந்தைகள்!) ஆகியோரின் ஐக்கிய விளையாட்டே

ஆனந்த நடனம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. என

உணர்ந்த நிலையில் பக்தர்களும் & ஞானிகளும்!

போ ற் றி ப் ப ணி கி ன் ற ன ர்!!!

(அறிவே ஆன்மா! ஆன்மாவே அறிவு! ஆகையால்)

அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே அறியாமல்

இருப்பதனால் ஸத்தாகும். அதே ஆன்மாவே

நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றத்தினால் ஸித்தாகும்.

அதே ஆன்மாவே (அத்தோற்றத்தை) ஏகசன் நிலையில்

ஸ்ரீ பராயோக ஸ்ரீரமண • ஸ்ரீ பரப்ரஹ்ம [illegible]

நாமரூபம்! ஓ
கோடானு கோடி மனை
நிலையில் தோன்றும்! மாறும்!
மறையும்! இருப்பு:- மன்னே.

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் நானே! என புசித்தால்;
ஆனந்தம் ஆகும். மனை நிலையில் நான் எனதாக
புசித்தால் இன்பதுன்பமும்; ஜனனமரணமும் உண்டாகும்;
அதே ஆன்மாவே ஆதி அந்தம்
இல்லாமல், அனேகமாக தோற்றுவதால்
அனந்தம் அனேகம் ஆகும்.

குறிப்பு :- ஆதி அந்தம் இல்லாமல் என்றால்;
கோடானு கோடி நாமரூபமாகத் தோற்றியும்
அதுவோ! அவனோ! இருக்கிறது என்றோ;
இருக்கிறான் என்றோ இருப்பு மட்டும்!
மாறுவதும் இல்லை மறைவதும் இல்லை என்பது ஸித்தமே.

ஸ்ரீபிரம்ம தேவனும்! 4

ஸ்ரீமந் நாராயணனும்!

ஸ்ரீ சிவபெருமானும்!

வந்ததும் இல்லை. மறைந்ததும் இல்லை. ஆகவே

ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாய் தானும் நாமரூபம்!

எல்லாம் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாய் இல்லை.

ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாய் பரசொரூபம் ” .

பரசொரூபத்திற்கு அன்னியமாய் ஆன்மா ” .

ஆன்மாவே பரசொரூபம். பரசொரூபமே ஆன்மா.

இதில் அணுவளவும் சந்தேகமில்லை. அந்த ஆன்மாவே

நாம். நாமே ஆன்மா. என தைல தாரை போல்

சிந்தித்து சிந்தித்து ஆன்மா & பரம் ஐக்கியம் அறிய வேண்டும்.

பரந்து விரிந்த நாமரூப உலகமும், அதன் விதியும்!

நாமரூபம் இல்லாமையினால் அதை சிருஷ்டித்தோம்

அம்மூவரையும் (5)
ஆதி அந்தமற்ற தாவாதீத
பரசொரூபத்திற்கு
ஒப்பிடுகிறார்கள் ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் ஞானவுணர்க.
எனச் சொல்லும் ஸ்ரீபிரம்மதேவனும் இல்லை.

அடுக்கடுக்காக இருக்கிறது எனச் சொல்லும்,
ஈரேழு புவனமும்! இல்லாமையால் அவைகளைக்காக்கும்
ஸ்ரீமந் நாராயணனும் இல்லை. விதவிதமாக பெருகிச்
சொல்கின்ற புவனங்கள் இல்லாமையினால்
அவற்றை அழிக்கும் (மாற்றி மறைக்கும்) ஸ்ரீ சிவ
பெருமானும் இல்லை. எங்கும் / எவ்விடத்தும் /
எப்போதும்! மண்ணே! (பரமே!) இருக்கிறது.
மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய மண்ணே! பரமாகிய
யாமே! யாமாகிய பரமே! என அசைவற்ற உறுதி
நிச்சயம் செய்வாயாக. (அறிவாய் பாவனை பண்ணுவாயாக)

அம்மூவரும் ஸத்திய, நித்திய பரமாக இருப்பதால் அம்மூவரையும் பிரம்மமாகவும்!

அந்தம் இல்லாத தன்மையினால் ஆதி இல்லை.

ஆதி இல்லாத தன்மையினால் அந்தம் இல்லை.

ஒரு சிறிய விளக்கம்.

உதாரணமாக மண்ணையும் ஜலத்தையும் தான் எடுக்க முடியும். எடுக்கக் கூடும். கண்களால் காணும் நிலையில் அவ்விரண்டும் தான் பிரத்தியக்ஷ ஆதாரமாக உள்ளது. அக்கினி வந்து மறையும் தன்மையுடையது. காற்றும் ஆகாயமும் சூட்சுமமும் அதிசூட்சுமமும் ஆனது.

மண்ணுக்கும் ஜலத்துக்கும் முன்னும் பின்னும்!

எவரும் எதுவும் இருந்ததில்லை இருக்கப் போவதுமில்லை.

மண்ணால் ஜலத்திற்கு இருப்பு உண்டு.

பிரம்மத்தை உணர்த்தும் ஸத்குருவாகவும்! சொன்னார்கள். ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் எனை உணர்க.

ஜீவந்துக்கு மரணத்தில் தான் இயக்கம் (ஓட்டம்) உண்டு.

அனைத்து நாமரூப ஜகஜீவர்களும், இவ்விரண்டும் இல்லாமல் தோற்றம்! இருப்பு! இயக்கம்! மாற்றம் மறைவு இல்லவே இல்லை. ஆகவே இவற்றின் ஆதியும்! அந்தமும்! வந்தகாலமும்! மறைந்தகாலமும் புரிந்து சொல்வாருமில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்வாருமில்லை. கண்ணால் காணக் கூடிய இவைகளுக்கே ஆதியும்! அந்தமும்! இவ்வாறிருக்கும்போது காலாதீத பரத்திற்கு, ஆதியும் அந்தமும் ஏது????

ஆகவேதான் மரணத்தையும்! ஜனனத்தையும்! பார்க்கிறேன்!

உவமான மாதிரி தந்தார்கள் ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் எனை உணர்க.

ஆகவே காலாதீத பரத்திற்கு ஆதியும் & அந்தமும்
இல்லவே இல்லை. அக்காலாதீத பரத்திற்கு
ரூப நாமமோ / நாமரூபமோ இல்லவே இல்லை. இதில்
முந்தையது அறிவின் பாவனை ஆகும். பிந்தையது மனதின் கற்பனை ஆகும்.
அறிவு பரத்துடையதாகும். மனம் மாயாவுடையதாகும்.
ஆகவே இங்கு ஒன்றிலிராமல் ஒன்றின் தோற்றமில்லை.
" " " ஒன்றுக்கு இருப்பு இல்லை.
ஆகவே இரண்டும் ஒன்றென அறிவதால்.
இரண்டற்ற தன்மையால் இரண்டாவதென
ஒன்று இல்லாமையினால் நான்! என்ற இருப்பும்
ஏனது! என்ற சொந்த பந்தமும் இல்லவே இல்லை.

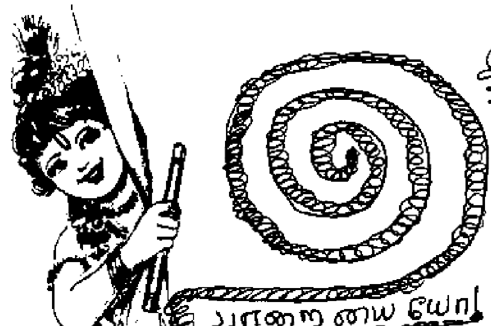

இரும்பு 9
அளவுக்கு பட்டு குடை
அளவுள்ள ஜலத்தையோ!
பாறையையோ! சுட்டிக்காட்டுவதாகும்.

சொந்தபந்தம் இல்லாமையினால் சாதனை செய்து
அடையும் முக்தியும் இல்லை. அம்முக்தியை
அடைபவனும் தனியே இல்லை. இதுவே ஸத்தியம்.
ஆகவே எங்கும் எந்த விடையும் இருப்பது
ஒன்றே. அதுவே நாமே! நாமே அது! என ஆனந்தம் அடைக.
நற்றும் சலியாத பாவனை செய்க.
இது எப்படி சாத்தியமாகுமென்றால் ?????????
பற்பல ஜன்மங்களில் செய்து பயன் கருதாத கர்ம
சுகிர்தத்தாலும்! நமக்கன்னியம்!
எவரும் எதுவும்! இல்லை என்ற திட உணர்வினையும்
வேறு எந்த சாதனையும் செய்யாததினையும்!

துவைதபயம் :- (15)

நாமரூப பொருளும்,
உறவு! சுற்றம்! நட்பும்
போக்குவரவுடன்
கொடுக்கல் வாங்கல் வரும் பயம் ஆகும்.

உனக்கு அயலில்லாத பரகருணையையும்,
நீ ஜீவன்முக்தி பெறுவாய். இல்லையேல், பெற்று விட்டாய் என
திட உறுதியன், அறிவாகி பாவனையில் ஸாந்தம் ஆவாய்.

உன் மனதை அசைவு செய்வது எது என்றால் ????

இந்த துவைதமாக தோற்றம், நாமரூப ஜக ஜீவ!
மனக்கற்பனையானது எதிரும்! புதிருமாக!!
தோற்றுவதால், அதை கண்டும்! கேட்டும்! அதுபற்றியே
பேசிப் பேசியே! பேசிப் பேசியே!! பேசிப் பேசியே!!!
,, ,, ,, ,, ,, ,,
,, ,, ,, ,, ,, ,,
,, ,, ,, ,, ,, ,,
,, ,, ,, ,, ,, ,,
காலம் கழிவது தெரியாமல் வீணாய் போவதால்,

மற்றோர் நிலையில்:- (11)

ஈசன் நிலையில் தோன்றும்

ரூப லாவண்யமும்!

மறைமை பிரவாகமும்!

இணைந்த சந்தேக கலக்க பய பீதி ஆகும்.

அறியாமையின் மாந்தர் அனைவரும் இச்ஜகம்!

உண்டு என மனதால் நம்புகிறார்கள் என உணர்க.

அறிவுடையோர் நம்ப மறுப்பர் ,, ,, .

ஆகவே எம் அன்பு கொழுந்தே! பரிபூரண பிரம்மமான

பரமே ஸத்தியம். அதுவே நாம்! நாமே அது என உணர்க.

உன் அறியாமையை எப்படி இருக்க வேணுமென்றால் ?????

உன் மனம் சுத்தியானால்! (உண்டென) உறுதியாய் நம்பும் நாம ரூப

பொருள்களையும்! அது பற்றிய வெளிவேஷ உயிர் கொண்டும்

பண்ட பாண்ட பதார்த்தங்களையும்! வெளிவேஷமே உறவாகும்

உறவாகும் சொந்த, பந்த, உறவு, சுற்றங்களையும்!

வினைக் கடன் தீர்க்க வந்த உறவென்றறி.

ஸத்தியத்தின் உறவல்ல. (ஸத்தியத்திற்கு உறவும் இல்லை வரவும் இல்லை என உறுதிசெய்)

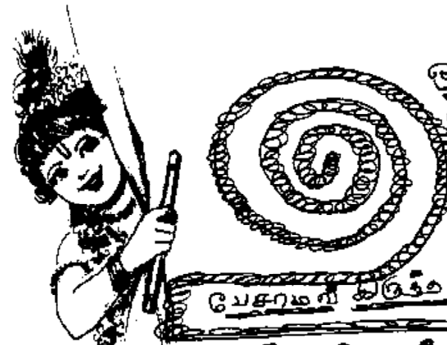

ஒருவர் முகத்தை (12)
ஒருவர் பார்த்து பேசுவதால்
வினையை இருவரும் பகிர்ந்து
கொள்கின்றனர். முகம் பார்த்து
பேசாமல் இருந்தால் வினை முடிவுறும் என அறிக.

என விஞ்ஞானி நிச்சயம் செய்து துவைத பயமில்லாமல்
(சுயபயம் நீங்க பயமில்லாமல்)

அதுவே நாம்! நாமே அது! என அசைவற்றிருப்பாயாக.

குறிப்பு :- எதிரும்! புதிரும்! :- எ தி ர் :-

ஒருவருக்கொருவர் எதிர் நின்று பே சு வ து ம்,
" " கே ட் ப து ம்!
" " செ ய் வ து ம்!
ஆகிய மு த் தொ ழி லா கு ம்.

பு தி ர் :- அப்படி அம்முத்தொழிலும், நடைபெறும்போது,
ம ன ம் பு ரி யா த நிலையில் வி கா ர காட்சியும்!
வி கா ர பிரச்சினைகளும்! உண்டாவதாகும்.

இவைகள் தேவை இல்லாத மன விதை கற்பனை ஆகும்.

இதனால் மன அழுத்தமும் (மன முடிச்சும்) வினை பெருக்கமும்
(வேக ஆவேச ஆத்திரங்கள்) பெருகும் என உணர்க.
(நான் எனதல்ல) (பித்தத்தால் பெருகும் வினை)

ஓர் உண்மையை உணர்க
எண்ணம் அற்ற நிலையே
ஜீவன் முக்தி ஆகும் எனச்சொல்கிறார்கள்.
அது அறியாமை ஆகும்
எண்ணமற்ற இடம் சுத்த
சூன்யம் அதிலும் எனை உணர்க

இங்கு எது காரணமாக அமைகிறது என்றால்???

உன் கற்பனை எண்ணமும் ! அதன் செயலும் தான்

காரணமாக அமைகிறது.

உன் எண்ணமே நாம ரூப ஜக ஜீவ உறவு தோற்றமாகும்.

,, ,, சஞ்சலமாய் தெய்வீக கற்பனையும் அதன்

மயக்கமும் ! பயமும் ! ஆகும்.

எண்ணமற்ற நிலையே ! அதாவது

அதுவே நாம் ! நாமே அது ! என்ற ஓர் எண்ணத்தால்

அனைத்து எண்ணங்களையும் நாசம் செய்ய வேண்டும்.

ஓர் எண்ணத்தால் அனைத்து எண்ணங்களையும்

நாசம் செய்தால் மறுவடி அதுவே

சகஜானந்த அகண்ட மோட்சமே ஆகும்.

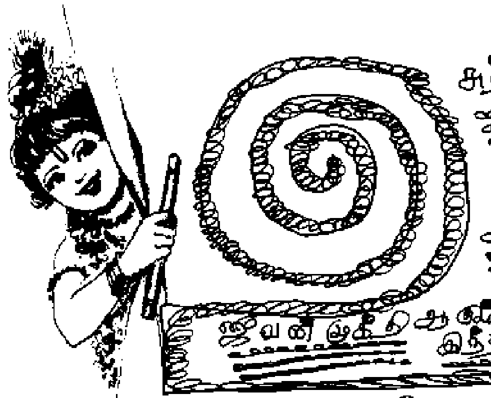

சுத்த சூன்யமானது (14)

யோகமாயாவின் இருப்பிடமாகும்.

அதையும் கடந்த இடமே!

ஜீவன் முக்தி ஆகும் எனை உணர்க. ஆகவே இந்த உண்மையை உணர்க.

இந்த அனுபவம் நிகழ்வதற்கு ?????

காட்சி நாசமாக வேண்டும்.

காண்பான் தனித்திருக்க வேண்டும்.

அ..... நா..... உ..... ஆ ????

(A) நாமரூப! ஜகஜீவ! தோற்றங்கள் அனைத்தும்

பொம்மைகளாகவும்! பொம்மலாட்டமாகவும்!! (காண வாம்)

மாறவேண்டும் இது சர்வார்ப்பணம்!!!

ஒன்றில்தான் முடியும். (B) இதனைக் காண்பானாகிய

(ஈசன்) சாட்சி நிலை தனித்து நிற்கும்.

இதை பரம்மார்ப்பணம்! என்ற பிரம்மாஸ்திரம்!

ஒன்றுதான் இதுவே நாம்! நாமே அது!!

சர்வநாசம் செய்யும்.

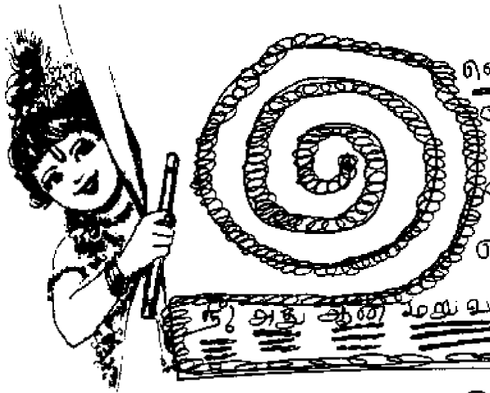

வெளிக்கே. தெய்வீக (15) எண்ணங்கள் ஓய்ந்ததும்

அதுவேயாம்! யாமே அது

ஏனோர் எண்ணத்தை வைக்க வேண்டும்.

நீ அது ஆனமையுணர்முடி! அந்த ஓர் எண்ணமும்!

இந்த ஸ்வய அனுபவநிலை பெற்றவர்க்கு!

ஜாக்ரம்! சொப்பனம்! சுஷுப்தி! என்ற மூன்று

அவஸ்தைகளும் இல்லை. மரணம்! உய்வு இல்லை.

பிரிவற்ற! மனமற்ற!! சும்மா சுகமாயிருக்கும்

பிரம்மானந்த நிலையை எப்படி சொல்வோம் என

ஸ்ரீகுருதேவர்! தம் சிஷ்யனிடம் சொல்கிறார்.

ஆனால் ஓர் உண்மை என்னவென்றால் ?????

அனுபூ பிரமாணமாவது! நமக்கு அன்னியமாய்

ஏதுவும்! எவரும்! இல்லாமலிருக்கையும்

தன்ன மனம் உடையவர்கள் சிற்றின்ப

பிரியர்கள் ஸ்ரீபதவானின் கருணையைப் பெற

இயலாத்தன்மையால் சர்வார்ப்பணம் செய்ய

பிணம் சுடும் தடி போல் (16)

நாசமாகும் இதுவே சத்தியம்.

அந்த ஓர் எண்ணத்தை னைக் காமல்

அந்த ஓர் எண்ணமே நாசமாகாமல் நிலக்கிறதி இவ்வளவே இதில்.

இயலாமையினால் ச ப வ ம ன தா ல்!

பவதுக்கத்தை அடைகின்றனர். ஆகவே

சாதனையாளர்கள் அனைவரும் சர்வார்ப்பணத்தி யில்

ஸ்ரீ பகவா ன் கரு ணை யை ப் பெறவே ண்டும்.

இந்த மயக்கம் எப்படி வந்தது என்றால் ??????

சி த் த ம்! என ஒன்றுண்டு என எண்ணுவதும்,

உடனே ஸித் சொ ரூ ப மே! உண்மைத்தமாய்

தாமே தோன்றும். அதனால் சவன! சபவ! சந்தேக!

பயம் உண்டாகி, மனோபய பீதியை உண்டாக்கும்.

ஆகவே சித்தத்தால் இருப்பதென்றே, நடப்பதுநவமே! என

இங்கு சித்தம் ஸித்தாகும்.

ஸ்வய பாவனை செய்யாயாத. ↑ எல்லாம் ஒன்றே.

அதுவே நாம்! நாமே அது! என சும்மா சுகமாயிருப்பாயாத.

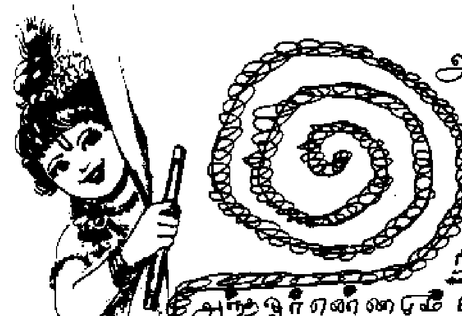

அந்த ஓர் எண்ணத்தை! 17சி
நாசம் செய்ய எந்த பயிற்சி
முயற்சியும் தேவை இல்லை.
நீ அ து ஆ ன சூ று வி த டி
அந்த ஓர் எண்ணமும் தானே மறைந்து விடும்.

அந்த ஸ்ரீமகயானின் கருணையை எப்படிப் பெற
வேண்டுமென்று ?????????????
தேவ குணம்! மனித இனம்! உ ட் ப ட!
84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளிலும்! அ ந் த ந் த!
ஜீ வ வே ஷ ம்! புண்ணிய பாபத்தின் வழி!
அணிந்து கொண்டு நம் உபாசனை ஸ்ரீசக்தியே!
நடத்துகிறான் ◦ நடிக்கிறான் என்றிட உணர்வுடன்
வெளி வேஷம் நாடகம் ரூபம்! உள்கருப்பு ஸ்ரீமகவானே!
எ ன் ற உ ள் உ ண ர் வு ட ன்!
வேஷத்தை காண்கிறேன்! உள்கருப்பதை உணர்ந்தே
என்றி ட உ ண ர் வு ட ன்!
ரஜோதிதமோ! குணங்களை நாசம் செய்தவனாய்!
பொறுமை! அன்பு! கருணை! பணிவு! சகித்தல்! ஆகிய இந்த

குரு! என்றால் (18)

ஒளியும் & ஒலியுமாகும்.

ஒளியை விளங்கச் செய்வது

ஒலி ஆகும். ஒளி இல்லாமல்

ஒலி தோன்ற முடியாது. தோன்ற இயலாது.

பஞ்ச ஹஸ்த ஐய் மணம் & கவிதையே!

வென்ற மறு சாதனை உன் ஒளி பிரகாசிக்கும்.

புறத் தோற்றம் தானே படிப்படியாக மறையும்.

(இது ஐந்த நிலையின் அனுபவம்.)

இதுவே ஸ்ரீபகவானின் கருணையைப் பெறுவதும். அவன்

தரிசனம் பெறும் மார்க்கமுமாகும் என்றுணர்க.

ஆ கு வே????

பொய்யெனச் சொல்லும் சிக்கும் என்றுமில்லை.

" " " நாமரூப ஜகமும் இல்லவேயில்லை.

" " " எந்த வாக்கும் " .

மறையாயி! முழு மூடன் ஞானச் சொல்பவர் எவரும் இல்லை.

எல்லாம் பதுமைகளே! எங்கும் எதிலும் பொம்மலாட்டமே!

ஒளி என்ற பரத்தை!

அதில் தோன்றிய 19

ஒலியானது விளக்கவில்லை யானால் ஒளியானது

நாமரூபஜக ஜீவ! தோற்றமாக விளங்குகிறது. விளங்கியவாறு.

எல்லா பதுமைகளும் மண்ணுவானது!

மண்ணுக்கன்னியமாய் எவரும்! எதுவும்! இல்லவேயில்லை.

மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய நாமே! நாமே அது!

என ஆத்மசாந்தி ஆவாய்.

இந்த நிலை ஸ்வயமாய் பெறுவதற்கு ??????

உனக்கு அன்னியமாய் எந்தெந்த நாமரூபம் தோன்றினாலும்,

எல்லாம் பதுமைகளே! பதுமைகளின் வினையன்!

ஆட்டபாட்டமே! கண்ணுக்கு தெரிவது

பதுமை. கண்ணுக்கு தெரியாதது உண்மை. ஆன்மா

எல்லாம் மண்ணுவானதே. மண்ணுக்கு அன்னியமாய்

எவனும்! எவரும்! எதுவும்! எந்த அணுக்கும் இல்லை.

ஒரு ஸத்குருவானவர் (20)
பரஅம்சமாக திகழ்வதால்
அவர்தான் பரஜோதியை
கொடுத்து, ஒரு மந்த ஜீவனை!
கரை சேர்த்து, ஜீவன் முக்தியை கொடுக்கமுடியும்
என உணர்க.

மனிதகிய பரமே. பரமாகிய மனிதனே. பரமாகிய யாமே.
யாமாகிய பரமே. இயங்குவது ஒருவனே. இருப்பது
ஒன்றே. அருபமே! யாமே அது! எனதை வதாரைபோல்
தியானம் செய். இப்போ உனக்கு உன் கண் முன் தோன்றும்

கு ரு வா கி ய யா மு ம்!!!!!!!

இ ட ை கி ய நீ யு ம்!!!!!!!!!!

நம் இருவர்க்கும் (இருப்பதைப் போல்) அருபாக தோற்றும் இந்த

நா ம ரூ ப உ ரு க மு ம்!!!!!!!!!

மoooooooooooooooooo Coooooooooooooooooooo!!!

மனிதகிய பரமே! பரமாகிய மனிதனே! அருபமே! யாமே அது!!
என உற்ற தி ட மா வு ணா யா ய், உன் மனதை வென்று,
பிரம்மமாக பிரகாசிப் பாயாக.

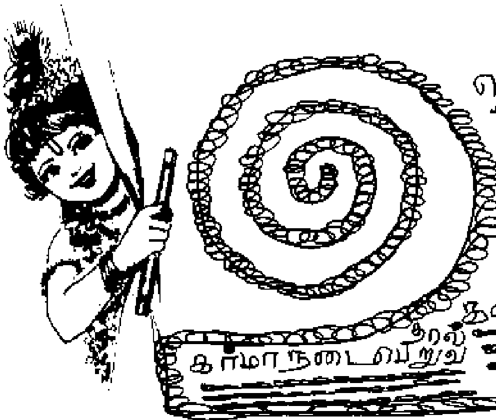

கொடுப்பதும்! (21)
வாங்குவதும்!
போவதும்! வருவதும்!
பிராப்தமாக இருந்தாலும்
தலைகோடி அவசர வேகத்திலே
கர்மா நடைபெறல்
கர்மா தொடர்கிறதென்றும்

இந்த நிலை உனக்கு அனுபவமாவதற்கு ????????

ஆட்டம் & பாட்டம் & ஓட்டமாகு!

கண்டும்! கேட்டும்! பேசியும்! கொடுத்தும்! வாங்கியும்!

போயும்! வந்தும்! இதனால் பெரும் இன்பதுன்பமும்!

மற்றே விகார (கோபமும்) விவகார (பிரச்சனையும்)

தோஷ குணங்களே யன்றி வேறொரு நன்மையும் இல்லை.

ஆகவே எல்லாமே மௌனமே! என எப்போதும் பாவித்து

பொல்லா மனதை வென்று சும்மா சுகமாக இருப்பாயாக.

மேலும் ஒரு ரகசிய வாக்காக யாம் கூறுவது ?????????

இதுவரையாம் சொன்ன கருத்துக்களை வாய் ஞானமாக

கொள்ள வேண்டாம். அனுபவ ஞானமாக கொள்வாயாக.

வாய்ஞானம் :- உடனே கேட்டு உடனே மறப்பது.

அனுபவ ஞானம் :- கருத்துடன் கேட்டதால் மறந்து! மறந்து! நினைப்பது

கர்மா வலு ஆகிறது ௨௨
என்றும்; ஞானமான மவு
ஆன்மா! தொடராவாய்ப்பு இரு
க்கிறது என்றும் உணர்த்த சர்வாரம்பண உதறிய
ன் இவைநாசமாகும்.

யாம் கூறுவதை, அனுபவ ஞானமாக! கொண்டு; மனதொருமையுடன்! செய்து, சபல! சந்தேக! கள்ள! மனதை மாய்த்து! நிர்சலமாய் சாந்தி எய்துவாயாக. இது எம் வாக்கல்ல. ஆதிசிவத்தின் வாக்காகும். (எம் குருவாக்காகும்)

ஆகவே

உனக்கு தீங்கு செய்கின்ற சித்தம் என்பதும் இல்லை. எல்லாமே ஸித்தி! ஆகிய உன் சௌரூபமே.

உன் கண்ணைக் காணும் நாமரூப! ஜகஜீவனும் இல்லை.

எல்லாமே பொம்மைகளும் பொம்மலாட்டமும்தான்.

அஹங்கார மமகாரம் என்ற ஆதிக்கம் அதிகாரமில்லை.

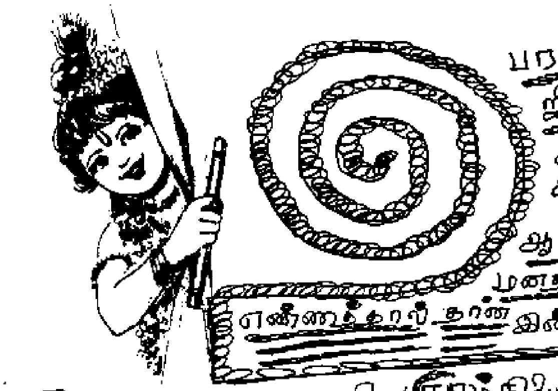

(௨௩)

பரமாத்மாவும்! ஜீவாத்மாவும்! இணைந்த நிலையில் மாயா! மனம் கூடிக்களிக்கும் ஆனந்த விளையாட்டாகும். ஆனால் நான் & எனது என்ற மனதின்! எண்ணத்தால் தான் இன்ப துன்பமாக மாறுகிறது.

எல்லாமே ஒன்றாகிய நாம் நிலையில் உன் திருவிளையாடலே பிரம்மப் பிரபஞ்ச விளையாட்டாகும்.

ஆதலால் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரிபூரண ஆனந்தமே! என் ஹரி துயில் கொள்வாயாக.

உன் ஹரி துயில் தடை செய்வது உன் மனமேயாகும்.

மன எண்ணமே செய்கையாகும்! செய்கையே கர்மாவாகும்.

இங்கு சர்வார்ப்பணம்! நிலைபெற்றால்

(நான்! எனது! நாசமாகுவ்???)

கர்மாவின் எண்ணமும், செயலும் சர்வநாசமாகும்.

உத்தமமான சர்வார்ப்பண பாவனையால் மனதை வெல்வாய்.

(மனோநாசமாகாது. மனம் சாந்தியாகும்)

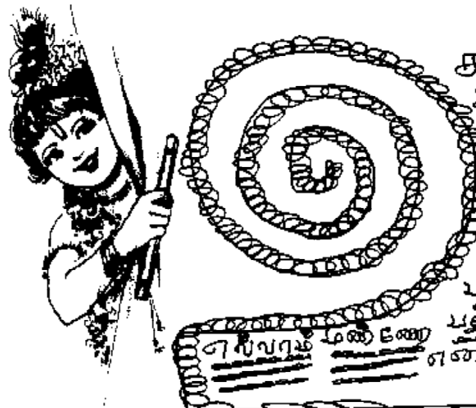

சர்வார்ப்பணத்தால்

ஓம்

நாமே ஜீவ உலகம்!

பதுமைகளாக காணலாம்

இதுமனம் பக்குவப்பட்டது.

பிரம்மார்ப்பணத்தால்தான்

பதுமைகள் மனதை உணர முடியும்

எல்லாம் மனதை உணர்வதால் மனோநாசம் பெற முடியும்.

இந்த அவல நிலைக்கு காரணம் என்னவென்றால் ?????

மனோ விசாரணை செய்யாததாகும்.

மனோவிசாரணை :- ஒருவன் பொருளோ! ஒருவன் செயலோ!

அந்த ஒருவனுக்கன்னியமாய் எவரும்! எதுவும்! யாவும்!

இல்லவே இல்லை என்றும், எல்லாம் ஒன்றே! அதுமனமே!

அதுபரமே! அதுயாமே! யாமே அது! என்றும், மனோ

விசாரணை செய்தால், மனம் அறிவாகும். அறிவு

பேரறிவாகும். இதுவே மனோநாசத்தின் வழியாகும்.

ஆகவே உன் உள் உணர்வு எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால்

எண்ணமென்றும்! அதன் சொல் என்றும்! அதன் செயலை

என்றும்! இதற்கு நான் கர்த்தா என்னும் எண்ணத்தை

விட்டொழிப்பாயாக.

நீ தூங்கும் காலை 26

நான்! உன்னையும்; உன்

பொருள்களையும்

காண்கிறேனே என்றால், அந்த வழி

யாம் காணவில்லையே. அப்படிக்காண முடியாத

பொருள் என்றொன்றும் இல்லையென உறுதி செய்வாயாக.

இதை எப்படி மெய்ப்பிக்க வேணுமென்றால் ??????

கனவில் காணும் பொருள் நனவில் இல்லை.

நனவில் ,, ,, கனவில் இல்லை.

இவ்விருகாலத்திலும், இவ்விரு பொருள்களும்!

ஆன்மாவான எம்முன்னே!

வந்து! இருந்து! மாறி! மறைந்து விடுகிறது.

இதுபிரமமென்ற உண்மையே. அப்படியானவ்

எமக்கயவாத எவரும்! எதுவும்! எந்த

ஈசனே! தேவனே! மனிதனே! கொம்பனே! வம்பனே!

இல்லை இல்லை இல்லவே இல்லை யென்றதிட உறுதி

பாவனையால் மனோநாசம் செய்வாயாக.

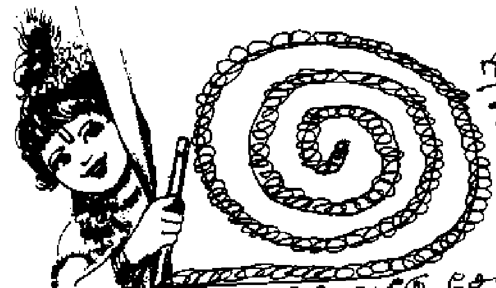

நீ அடங்கினால் (26)

உலகம் உன்னுள் அடங்கும்.

" உனக்குப் பணியும்.

உலகம் உனக்கு சேவை செய்யும். உலகம் உனக்காகவே இயங்குவதை நீ காணலாம்.

மனதை ஜயித்து வெற்றி பெறுவதற்கு ஆரம்பம்!

முதலில் மனோ வியாபாரத்தை நாசம் செய்!!!

ம...னோ... வி...யா...பா...ர...நா...ச...ம்:—

(1) நா...ன்! எ...ன...தை! நாசம் செய்.

(2) நாவை அடக்கு.

(3) முற்கவனத்தை! " .

(4) பொறுமை & பணிவு & சகிப்புத்தன்மை வேண்டும்.

(5) வேண்டாத (தீய) கற்பனை வேண்டாம்.

(6) அ...ட...ங்...கு! அ...ட...க்...கா...தே!

(7) மண்! பொன்! பெண்! எல்லாம் மண்ணாகவே உறுதி செய்.

(8) சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே இவை அனைத்தையும் நல்கும்.

நீ அடங்கும் போது:- 27

உலகம் உன் பணியாளாகும்
இம்மனம் பரிபாலப்படும் நிலை
பின் உன் பாரம் மாற்றப்படுத்தால்
மனோநாசமாகி ஜீவன் முக்தி லபிக்குமாம்.

இந்த எட்டையும் சிரத்தையோடு ஏற்றால்;

மனம் பரிபாலப்பட்டு நாசமாகும் நிலையெய்தும்.

அதனால் இனிய உதயம் என்ற ஆன்ம ஒளி!

(ஆன்மவைப்ரேசன்) இயல்பாக பிரகாசிக்க ஆரம்பமாகிவிடும்.

அங்கு மன இருள் விலக ஆரம்பமாகும். (முழுதும் விலகாவிடில்)

அங்கு எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய யாமே! யாமாகிய பரமே! என்றநிலையில் இருப்பது ஒன்றே.

அதுவேயாம்! யாமே அது! என்ற அகண்டாண்ட பராபரமெயால் ஜீவன் முக்தி பெறலாம்.

ஆகவே மலமற்ற! அமலமான மனநிலை!

அமலமனம் :- ஆணவம் :- நான்! எனது! நாசமான நிலை.
கன்மம் :- முற்பிறவியும் கனவு காட்சியென சுவடு தெரியாமல் அழிந்து நிற்கும் நிலை. மாயா :- இல்லாததை இருப்பதாக காட்டுவது.
மனமிறாட்சியும்! அறியாமைகளும் நாசமான நிலை.

தாவாதீத பரமே! (28)
ஸ்ரீகாரம்! அதுவே அசையும்
நிலைக்கு ஆதாரமான ஸித் ஆகும்.
அசையும் நிலையை பெற்று விட்டால்
ஸித்தே சித்த பரம் என உணர்க.

இந்த அசைவு மனம் எனச் சொல்வது மனம் பரிபக்குவப்பட்ட நிலையாகும். (பக்குவப்பட்ட மனம் முழு நாசமாக விழிப்பில்லையென உணர்க.) இப்படி சாதனைக்கேற்ற மனதை! அறிவு என்றும் சொல்வோம்.

இந்த மனமாகிய அறிவானவ்; அகண்டமென்பாவனை!
செய்வாயாக.
அந்த அகண்டான்மபாவனை எப்படி ஸாத்தியமாகுமென்றால்?
பரிசுத்தமான அந்த பரசொரூபமானது ஸித்தாகி சித்தமாகு
அசைந்தால் முழு நிலையில் நாமமே
ஜக ஜீவ வடிவங்களாய் தோன்றும் என உணர்க.
அசைவற்றால்! (ஸித்தானவ்)
தாவாதீத பரமாகவே பிரகாசிக்கும் என உணர்க.
அசைவற மனதை நிறுத்துவதற்கு திட உறுதியான
சர்வார்ப்பணம் அதி திடமாய் செய்வாயாக
(மாயாவுக்கு மனம்! கட்டுப்படும்.)

சர்வார்ப்பணம் 29

செய்வது மனம் அறியும்.
பிரம்மார்ப்பணம் செய்வது
அறிவு அறிய முடியாது { தன்னைத்தானே கண்டு பார்க்க முடியாது. இங்கு நேர்மையே காரணம்.

ஆகவே இங்கு, மன முயற்சி! அவசியம்,
தேவைப்படுகிறது. இம்மன முயற்சியானது,
சர்வார்ப்பணத்தில் முழுமையாக இருக்கவேண்டும்.

சர்வார்ப்பணம்! மன முயற்சி !!
பிரம்மார்ப்பணம்! அறிவின் " !!

இப்படி சர்வார்ப்பண முயற்சி! செய்யச் செய்ய!
மனம் மென்மையாகி பஞ்சு போன்றதாகிவிடும்.
" அழுத்தம் உண்டாகாது.
" வியாதி நீங்கி குணமடையும்.
" ஆன்ம ஸாதனா! அதிசுலபமாகும்.
மனதின் பிரஹாச்சுவத் தடைபடும்.
" ஸத்வ குணம் மேலோங்கும்.
" நாமம் மாறி, அறிவான் தன்மை பெறும்.
" ஒருமையின் சிகரமாகிவிடும்.

மனோ வருத்தம் 30

தோன்றக்காரணம் :-

A. காரியப் பற்றுதல்.

B. எதிர்பார்ப்புதல்.

C. புரியாத முற்கவனமாகுமென அறிக.

பின் இம்மனதை எப்படி பக்குவப்படுத்த வேணுமென்றால்???

கனவில் நாமரூப பொருள்கள்/ நம்மைத் தேடி வருகின்றன.

நனவில் நாமரூப பொருள்களை/ நாம் தேடிச் செல்கிறோம்.

இங்கு இவ்விரண்டையும் காணும் நாம் ஒருவனே!

அவ்விரண்டும் எம்முன்னும்! எம்முள்ளும்!!

வந்து! இருந்து! மாறி! மறைகின்றன.

உண்மையில் சிற்பம் & சித்திரம்! காட்சியே.

சிற்பமோ? சித்திரமோ? எல்லாம் மண்ணே!

மண்ணாகிய பரமே/ பரமாகிய யாமே/ யாமாகிய பரமே/ அதுவே யாம்/ யாமே அது! என அசைவற்றிரு.

இந்த அப்யாசம் செய்ய எந்த வருத்தமும் இன்றி.

ஆனால் அதி வருத்தம் போல் தோன்றுகிறதே.

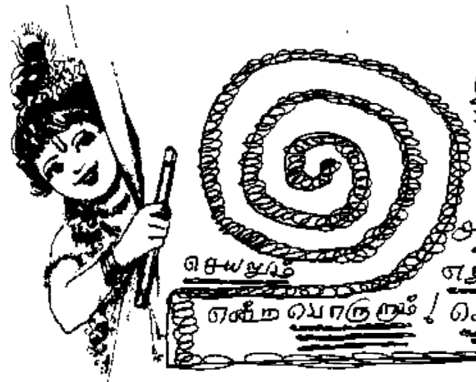

எல்லாம் 31

ஒருவன் பொருள்.

,, செயல்.

அவனுக்கிணையும் எவரும்

செயலும் எதுவும் இல்லையென்றால் மனம்

என்ற பொருளும்! சொல்லும்! இல்லை.

ஆகவேதான் இம்மனதை கர்மமனம்! மாயாவிமனம்!

என்கிறார்கள். அது அறியாமைதானே???

இம் மனதை! பழகி பழகி மேலே கொண்டு செல்.

லௌகீகத்திற்கும் இம்மனமே காரணம்.

தெய்வீகத்திற்கும் ,, ,, .

தெய்வீகத்தில் அறிவு எனக்கூறப்படுகிறதே என்றால்
ஒன்றில் அனேகமும். ஒன்றில் ஏகமும் ஆணவமும்தானே?

நன்மையே எண்ணு! நன்மையே சொல்! நன்மையே செய்!

அங்கு கர்மமனம் என்றும் மாயாவிமனம் என்றும்.

எப்படி இருக்க முடியும்??? இருக்கவே முடியாது இதுசத்தியம்.

ம ன தைக் கொண்டே! ம ன தை ஜயிப்பாயாக!!

மனதைத் தவிர வேறொரு புண்ணுக்கும் இல்லவே இல்லை இது சத்தியம்.

தற்காலிக / கலியுக 32
பாடம் படிப் பெல்லாம்
உடலுக்கும்! உலக வாழ்வு
க்கு மட்டும் பயன் படும்.
பக்திக்கும்! முக்திக்கும்!
காரண ஒழுக்கத்திற்கும் பயன் படாதது ஆகும்.

இது எப்படி அனுபவம் ஆகும் என்றால் ??????

படிப்பை விட்டொழிப்பாயாக.

கல்வியை ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

படிப்பினால் பெறும் வாழ்க்கை நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்று

அது உன் தலையெழுத்தாகும். அதற்கு
முயற்சி வேண்டாம். கல்விக்கு இறை குரு!

கருணையை உருகி வேண்டு.
அவன் அருளால் அவன் தாள் வணங்கு.

இறை குரு கிருபையினால்! எல்லாம் பதுமைகளே!

எல்லாம் பொம்மலாட்டமே! எல்லாம் மண்மயமே.

மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய யாமே! யாமே பரம்.
பூரண பரம் பொருள் யாமே என நினைத்து / நிற்பாயாக.
இவ்வனுபவத்தால் என்ன உணர்வாய் என்றால் ???

கண்ணால் காண்பதும்!
காதால் கேட்பதும்
எமக்கயலாக இல்லையென்றால்
நாமரூபமாக இல்லை ஆனால்
அதுவாக இருக்கிறது எனவுணர்க.
அதாவது மண்ணில் பாண்டம் இல்லை என்றும் ?
மண்ணில்லாமல் பாண்டம் இல்லையென்றும் உணர்க.

தங்கு கறை இல்லாத பிரம்மம் யாமே.
கண்ணால் காணும் நாமரூபங்களும்! காதால்
கேட்கும் ஓசைகளும் எமக்கன்னியமாயில்லவே இல்லை.
நிறைவான பூரணமான பிரம்மம் யாமே.
நீ எண்ணுவதும், எண்ணாததும், எமக்கு
அயலாக எவையும் இல்லை. குறைவில்லாத
பிரம்மம் யாமே. மறைப்புகள் அனைத்தும் எம்
மனத்திரையே. அதுவும் எமக்கயலாய் இல்லை.
கூடுகள் குறைவில்லாத பிரம்மம் நாமே என்று
மனச்சிக்கல் இல்லாமல் தியானம் செய்வாயாக.

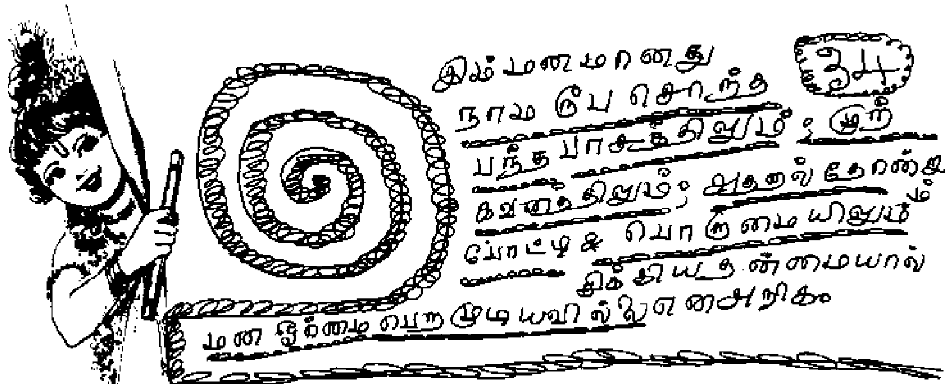

இப்பாவனை ஸ்திரமாவதற்கு ??????

நாம ரூப! ஜகத் ஜீவனை/ பார்க்காமல்

மல உடலை நான் என்று கருதாமல்; எல்லாமே

பொம்மைகள் என்றும்; பொம்மலாட்டம் என்றும்;

எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய பரமே/ பரமாகிய

யாமே! யாமாகிய பரமே/ என்னும் உள் ஆழ்ந்தால்

ஜகம் வேறு! பரம் வேறு/! நாம் வேறு! என்று

எண்ணும் பேதமானது சூரியனைக் கண்ட பனிபோல்
மறைந்து விடும்.

இந்த பேதம் தோன்றுவது எதனால் என்றால் ?????

ம ன ம் ஓ ர் மை! இல்லாததே காரணமாகும்.

அப்படிப்பட்ட மனதிற்கு யாம் பிரம்மம்!

யாம்பிரம்மம்! யாமே எல்லாம் என்ற

பர உணர்வை! மனவாக்காலி!

ஸப்தித்தாயும்!!!

இதை பரதர்மத்தால்!!!

அசையும் மனம்! அசையாமல் நிற்கும்.

ஸ்வய அனுபவம் நிலைபெற்று நிற்கும்.

இப்படி நிலைபெற்று நிற்பதற்கு, செய்யும்

சாதனையாவது :- பேதம் நீங்கும் வரை!

பேதம்! விருப்பு! வெறுப்பு! குற்றம் குறைகள்!

நாசமாகும் அஷியாண!

எல்லாம் பொம்மை களாகவும் பொம்மலாட்டமாகவும் காணும் நானில் குணதோஷமும்! புண்ணிய பாபமும்! சர்வநாசமாகிவிடும். இதுவேசாதனையாகும். 36

எல்லாம் பொம்மைகளே! பொம்மலாட்டமே!

எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய பாரமே!

பரமாகிய பாரமே! பாரமாகிய பாரமே! என்ற

அகண்டாண்ட பாவனை செய்ய வேண்டும்.

இதுவே நிரந்தர பாவனையாகும்.

மேலே கூறிய நிலையில் நிரந்தர பாவனை செய்வோர்

அவன்	முழு	நீசனோ????
,,	மஹா	பாபியோ??????
,,	தூர்த்த	சண்டாளனோ???

ஆனாலும் சந்தேகம் கவலை பயம் வேண்டாம்;

எவரெவராயினும் அவர் ஜீவன்முக்தனே.

37

இல்லை இல்லை என
கூறிய அனைத்தும்!
நாமரூபமாக இல்லை.
அதுவாக இருக்கின்றேன். இது சத்தியம்.

ஆ..........க..........வே!

உலகை சிருஷ்டி செய்யும் மாயா இல்லை.
எண்ணும் மனமும்! இயக்கும் புத்தியும்! உறுதி
பண்ணும் சித்தமும்! அனுபவிக்கும் அஹங்காரமும்!
இவையே இல்லை. இவைகளின் தொடர்பான
காயம்! (உடல்) தாயத்தின் கர்மா இல்லை.
ஆகவே பொறி புலன்கள் இல்லை. 84 லக்ஷம்
ஜீவகோடிகளும் இல்லை. 33 கோடி தேவர்கள்!
இல்லை. ஸ்ரீ ஹரயன்! ஸ்ரீ ஹரி! ஸ்ரீ ஹரன்!
அமல ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்! ஸ்ரீமந் நாராயணன்!
ஸ்ரீ சிவபெருமான்! ஆகிய மூவரும் தெய்வங்கள்
இல்லை.

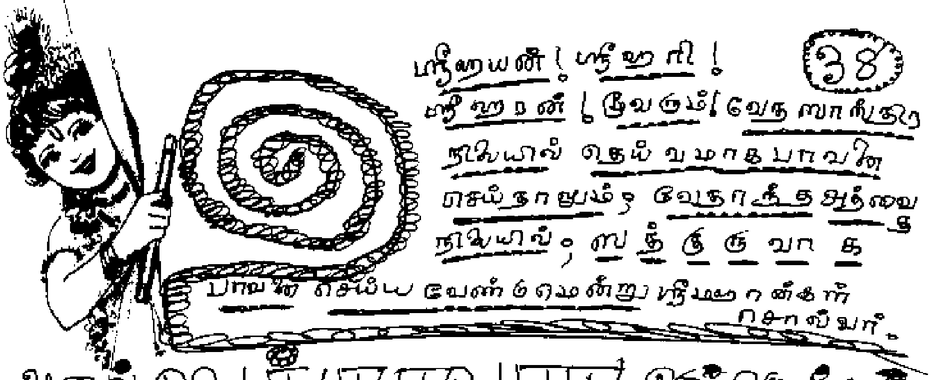

ஆனால் ஸத்குருவாக இருக்கிறீர்கள்

மற்றும் மேலே கூறிய அனைத்தும்!

தூலம் சூட்சுமம்! நாமரூபமாது!

இல்லவே இல்லை. ஆனால் இருக்கிறதானேன்ற

நியாயம் மண்ணக பரமாக (பிரம்மமாக)

இருக்கிறது என்பது ஸத்தியமே.

அது வேதாரம்! நாமமே அது! எதை திடமாக பாவனை
பண்ணு.

அப்படி திட உறுதி பண்ணியவன்! யார் என்றால்?

அவனே திடஞானி! ஆவான். அவன் எப்படி

இருப்பான் என்றால்? தனக்கு அன்னியமாய்

எவரும் எவனும் எதுவும்!

திடஞானி ஒருவனை (39) காண்பது அரிது:-
அவன் தூலம் நாமரூபத்தில்
பிணைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவ்
நாமரூப இணைமயக்கத்தை நாசம் செய்தவராக
இருக்கவேண்டும். ஆகவே அவனைக்காண்பது அரிது என்றார்.

இல்லென்ற நிலையில், அகண்டபரபாவனை!
உடையவராய் இருப்பான்.

அப்படிப்பட்ட திடஞானி! ஒருவனைக்
காண்பது அரிது.

அதன் உட்பொருள் என்னவென்றால்??? அகண்ட பர பாவனை! செய்து அதுஆவே

எவரெவரோ! அவரவரும்!
ஒருவரே! ஒருவனே அவர்.

என்பதே ஆதி பரிமளாங்களின் கருத்தாகும்.

அவரை தரிசித்தால் தர்மம் மேலோங்கும்

அதர்மம் அழியும். இதன் உட்கருத்து:-

என்னவென்றால்? கலியுகத்திற்காக

நிஷ்டா சாதனம் / பயிற்சி & முயற்சி / 40
இல்லாமல் இயல்பாக இருக்கும்
நிலையில் அதன் பொருளாவது:–
சர்வார்ப்பணம் செய்யும்போது,
நாமரூபமாக ஜீவ தோற்றம் எல்லாம் பொம்மை
களாகவும்

ஸ்ரீமான்களால் தொடுக்கப்பட்ட வாசகம்:
சர்வார்ப்பணம் செய்ய அருகதை உள்ளவரே!
அவித்தை! காரணம் & அனுபவம்
பெறவும் முடியும். இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!
அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே:– சர்வார்ப்பணத்தால்
அஹம் அதர்மம் அழியும்.
பிரம்மார்ப்பணத்தால் ஜீவன் முக்தி தர்மம்
ஸாத்தியமாகும் என்பது ஸ்ரீமான்களின் வாக்காகும்.
அவர் நிலை எப்படி இருக்கும் என்றால்? சமாதி
நிஷ்டா சாதனம் / பயிற்சி & முயற்சியின்
நிலையில் இராது. இயல்பாகவே (அதன் மய
மாகவே) இருப்பார்.

பொம்மலாட்டமாகவும் 41

வினைக்குணம்! சர்வநாசமாகிறது.
பிரம்மார்ப்பணத்தால் எல்லாம்
மண்ணு வாணதே ஆகவே மண்
மயமே பிரமம் என்ற பராபாவனை
இயல்பாகி ஜீவன் முக்தியும் ஸாத்தியமாகிறது.

அவர் சகஜ சமாதி உடையவராக இருப்பார்

அதாவது, விழிப்பின் நிலையில், இறந்தவராக

இருப்பார். அதாவது, ஆவரண மயக்கமும்!

விட்ஷேப தவக்கமும்! இல்லாதிருப்பார்.

மேலும் அவர் நிலையை சொல்வதென்றால்?
கண் இருந்தும் குருடாய்! காது இருந்தும் செவிடாய்

உலகை புசிக்கும் நிலையில், ஜலத்தை தள்ளி

பாலைப்பருகும் அன்னப்பட்சி போன்று,

உலகின், நாம ரூப குண தோஷங்களைத் தள்ளி,

எல்லாம் மண்ணே! அதுபரமே! அதுயாமே! என்ற
பராபாவனையில் (வேறறிவின்றி) ஒன்றிய நிலையில்

ஒரு ஸத்குருவை! சரண் (42)
புகுந்தால்; முதலில்
அவருடைய சஞ்சித கர்மா
மூட்டையை நாசம் செய்கிறார்.
அம்மூட்டைகள் நாசமானாலும்
அது இருந்த இடத்தில் வாஸனை சாமான்யமாக
பட்டமரம் போலும்! குத்துக்கல்லைப் போலும்!
இருப்பார். அவர் பெருமையை! அதையும்
நினைத்தாலும்! எண்ணத்தாலும்!
வாக்காலும்!
சொல்லவோ, நினைக்கவோ முடியாது.
இந்தநிலையை ஸாமான்யர்களால் ஒளி பெற முடியவில்லை
என்றால்???????
பல பல! பல பல! ஜன்ம மன குண வாஸனையானது!
எல்லாம் ஒன்றே என்ற (அத்வைத) பாட்டை திரும்பத் திரும்ப
சொன்னாலும்; படித்தாலும்; கேட்டாலும்; இருப்
பவர்! என்ற நிலையில் (துவைத நிலையில்) எதிரும்! புதிருமாக!
தோற்றிக் கொண்டே இருப்பதால்; எல்லாம் ஒன்றே!
என்ற பாவனை நிலைபெறுமளவில் இரண்டுபடுபவர்! என்ற
(துவைத) மனோமய கற்பனை! மேலோங்கி விடுகிறது/ எனை உணர்க.

போவதில்லை. அவன் திரும்பத்
திரும்ப ஞானபாடம் கேட்கும்போது
அந்த ஞானக்கனியால். அப்யாஸியானது
படிப்படியாக ஞானமாம் ஜீவன் முக்தனாகிறான்.

நண்டைப் பிடித்து ஒரு பாத்திரத்தில்
போட்டாலும், அது இறங்கி வெளியே ஓடி
விடுவதுபோல் மனம் அந்நிலையை மாயையால்
நிலைத்து நிற்காது தான். அப்படி
இருந்தாலும் சற்றும் சலியாமல், சந்தேகம், களைந்து,
தயக்கபயம் இல்லாமல் தி ரு ம் பத் | தி ரு ம் ப |
தி ரு ம் பத் | தி ரு ம் ப | ப ர பா வ னை |
அப்யாசம் இடையறாது செய்தால், அவஸ்யம்
மனம் அறிவாகும். அறிவு பேரறிவாகும். அதனால்
ஜீவன் முக்தி அவஸ்யம் உண்டு. இது ஸத்தியம்.
இங்கு ஸ்வய அனுபவம் எப்படிக் கூடுமென்றால்??????
மனது நின் சகஜ சொரூபமானால் மட்டும்தான்
மனம் மீளாது மாண்டு போகும் என்கிறேன்.
நின்சகஜ சொரூபம் என்பது அறிவின் ஆன்மாவின்
சொரூபமாகும். கு ற் ற க் த ற் ப ஞ யை
விட்டால் போதும். மனம் அறிவாகி விடும்.

மனோ நாசம் என்பது

காரியத்தை! காரணத்தில்!

ஒப்படைத்து சாந்தி செய்து;

பின் மஹா காரணத்தால் காரியப்படாதாகும்.

அதுவே ம னோ நா ச ம் ஆகும்.

மனோநாசமே! ஜீவன் முக்தி நிலையாகும்.

ஆகவே ம ன து ஒ ரு மை யு ட ன்!

எல்லாம் பொம்மைகளே! எங்கும் பொம்மலாட்டமே!

எல்லாம் மண்மயமானதே. மண்ணாகிய பரமே!

பரமாகிய பாரமே! அதுவேயாம்! பாரமே அது! என

அகண்ட பரபாவனை செய்வராயாக.

ஆ க வே? அனைத்திற்கும் காரண காரியமான

அகண்ட பரப்பிரம்மமே காரண காரியமாகும் என

மனோ சாதகமான பாவனையைத் திடமாய் செய்து;

சத்துவம் அடைகின்ற மாயாமனத்தை நாசம் செய்து;

பேதமில்லா பரப்பிரம்ம ஞானியாவாயாக.

இந்த சாதனையை அல்லாது வேறு எந்த சாதனை!

இல்லவே இல்லை இது சத்தியம்!

காரியம் :- மனம்! காரணம் :- 4+5

அறிவு! ஞானகாரணம் :- பேரறிவு!

ஆகவே மனதை சர்வார்ப்பணத்தால்

சாந்தி செய்து, பிரம்மார்ப்பணத்தால் எரியூட்டாகே.

இதன் ஆரம்ப சாதனை எப்படியெனில் ???

(A) ஜன சமூகத்தில் அதிகமாக ஒட்டாமலிரு.

(B) 10 வார்த்தை பேசுமிடத்தில், 2 வார்த்தைகள் பேசு.

(C) பிறர் மனம் புண்படப் பேசாதே.

(D) பிறர் உன்னை பேசினால் சகித்துக் கொள்.

(E) அவர்களிடம் எதிர் வார்த்தை! எறிந்த வார்த்தை! பேசாமல் அடங்கி இருக்கப் பழகு.

(F) மனம் பேசா மௌனத்தை எண்ணம் எழாமல் (மனம் குமுறாமல்) இருக்கப் பழகு. இவ்வொழுக்கத்தை நீ கடைப்பிடிக்கும் போது, சூழ்நிலைகளால் பயம் உண்டாகும். அஞ்சி கலங்காதே. மயங்காதே. சந்தேகியாதே. எல்லோரும் நல்லவரே! நடப்பதெல்லாம் நன்மையே! என்று உறுதி கொள். இதற்கு உறுதுணையாவது, சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே என நம்புவாயாக.

நூந்நிலி களால்பயம் (ஜ-6)
உண்டாகும் :- உறவு சுற்றம்
துண்டிக்கப்படும். போக்குவரவு
அகம் குறையும். கொடுக்கல்
வாங்கலில் தடை ஏற்படும்.
வாழ்வு ஸ்தம்பித்தது போல் தோன்றும்.

முன் சொன்ன நிலையில் ஆரம்ப சாதனை செய்து:
தேகாதிகள் (பஞ்சீகிருதம் பண்ணப்பட்ட
தூலங்கள்) நானும் அல்ல. நம்முடையதும் அல்ல.
என்றும், அறிவுக் கண்ணால் தெரிகின்ற (உணர்கின்ற)
பரப்பிரம்மமே (பூரண சைதன்யமே) நாம் என்றும்
பிரித்துப் பிரித்துப் பார்க்கின்ற, எப்பொருளும்
(நா ம ரு ப மா க) இல்லவே இல்லை என்றும்,
எவ்வாப்பொருளும் (ம் ணா ணே) பரிபூரண
சைதன்யமே என்றும், இந்நிலையில் எந்த வினையும்
தைலதாரை போல், அகண்ட பராபரவஸ்துவை!
திடமாய் செய்து, காம! மோஹ! போகத்தை!
ஒழித்து, மஹா ஸாந்தி அடைவாயாக.

அங்குசந்தேகம்! (47)
தவக்க பயம் தோன்றும்.
இறை ஸ்ரீ குரு நம்பிக்கையின்
சர்வார்ப்பணமானது படிப்படி
யாக நாசம் செய்யும். அது
உடனடியாகத் தோன்றாது. காலக்கிரமத்தில் தோன்றும்.
அகண்ட பர பாவனை செய்யும். மெய்

அன்பர்கள் கவனத்திற்கு :- முக்கிய குறிப்பு!

(1) ஒருவனுக்கு ஒருத்தி! ஒருத்திக்கு ஒருவன்! என கர்மகாரியத்தை முடிப்பாயாக.

(2) அளவோடு! குறிப்பிட்ட காலங்களில் மட்டும் கூடுவீர்களாக. (காலம் முன் இதழில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.)

(3) கூடும் காலங்களில் (கா) (ம) எண்ணமும்! வார்த்தைகளும்! தவிர்ப்பீர்களாக.

(4) (வி) (ந்) நடந்து முடிவடைகிறது என்ற உணர்வு வேண்டும் (ஆத்திரம் அவசரம் வேகம் வேண்டாம்)

(இறை ஸ்ரீ குரு நாமஸ்மரணையுடன் நடந்தால் காம எண்ணமும் குறைந்து பின் நாசமாகும். செய்கைப் வலிப்பலு இல்லாமல் நாசமாகும்)

மனம் தேடிய வழியை (48)
உடல் விதி ஆட்டி
கர்மாவை முடிக்கிறது
வேறு கிஞ்சித் மோகமோ
காமமோ வேகமோ! தேவையில்லை.

5 வினைப் பதுமைகள்!
ஆடிக்களிக்கின்றன!
வினை ஆடிக் கழிகின்றது! என்று
உடல் உணர்வு அசைக்க முடியாமல் இருக்க வேண்டும்.
அந்நிலையால் ஒரு சாதகன் இருந்தால் அவன்
ஜீ......வ......ன்......மு......க்......த னே!
அனுபவம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் ????
நாமரூபகுண! எண்ணங்கள் முழுமையாக
நாசம் செய்து எண்ணம் & சொல் & செயல்!
அதிய இம்மூன்று வழி நாசம் செய்து அதுவே நாம்!
நாமே அது! என்ற பரபாவனையில்
உறுதியாக அறிவின் நிலையில் நின்றால்.

ஈசன் என்றும் ஜீவன் (149)
என்றும், பந்தம் என்றும்
முக்தி என்றும், மாயை "
அவித்தை என்றும் கூறும்
அனைத்தும் வார்த்தைகளாம்
அதுவே ஜீ வன் மு க் தி ஆகும்
அதுவே பந்தமற்ற அத்வைத நிலையும், அதுவே
அதிசயமில்லாத அகண்டானந்த நிலையுமாகும்.
இல்லாததை இருப்புடையதாக காட்டும் மயக்க
மாயாவான் செயலும், வித்தை & அவித்தை என்றும்.
பந்தம் என்றும், பந்த நிவர்த்தி முக்தி என்றும்,
உறுதிப் படுத்தும் சித்தமும் அதன் ஜீவன் "
ரக்ஷிக்கும் ஈசன் என்றும், அவன் சிருஷ்டித்த
ஜகங்கள் என்றும், இவை அனைத்தியும் ஒட்டு
மொத்த நாமரூபங்களென்றும்
இவைகளை உண்டு என மதிக்கின்ற
மனதின் எண்ணமனைத்தும் /எல்லாம்
மனமயமே காலாதீதபரமே என்றும்,

மாயா ஜாலமாகும். (50)
மேலும் அவைகளின்
இருப்பு என்பதில்லவாம்
மண்ணோ! மன்றாகியபரமே
பரமாகிய யாமே எனை உணர் நீயும்.
அது நானே! நானே அது! என்ற
அகண்ட பரபாவனையில் நிலைத்து நிற்பாயாக.
இந்த நிச்சயமானதை அநவரதம் இடைவிடாமல்
திட உறுதியுடன் அப்யாசம் செய்தால்,
விறகைப் பற்றி எரியும் அக்கினி விறகு
தீர்ந்தவுடன் அணைந்து விடுவது போல், உள்
வினை முடிந்தவுடன்! (மனம்)
சாம்பவாகி விடும். அங்கு அதுவாகவே!
தன்னில் தான் தனித்து ஆனந்தமாய் நிற்பாய்.
நீ ஓர் உண்மையை உணர்வாயாக.
லௌகீகத்திற்கு! புண்ணியம் & பாபம்! என்னும்;
தர்ம நியதி உண்டு. அதற்கு சொர்க்கம் ,, ;
இருப்பாகும் இடமும் உண்டு. தெய்வீகத்திற்கு
ஸத்தியம் & தர்மம் என்னும் வாக்கு அதன் செய்கை

புண்ணியம் & பாபம் 51
ஸத்தியம் தர்மம் ஆகிய
இவ் இரண்டும் சலனம் உள்ள
இடம் என அறிக.
தர்ம நியதி உண்டு. அதற்கு கைலாயம் &
வைகுண்டம் என்ற பத முக்தியும் உண்டு. இதுவும்
இஸ்பாயம் இடமே என அறிக. அங்கும்! இங்கும்!
ஜன்மா உண்டு என அறிக. ஆனால் பரமார்த்தத்துக்கு!
எந்த தர்ம நியதியும் இல்லவே இல்லை. மேலே
கூறிய இரண்டும் முறையே மனம் & அறிவு!
நிலையில் அசைவு (சலனம்) உண்டு என உணர்க.
ஆகவே மேலே கூறிய இரண்டையும் தள்ளி
மூன்றாவது நிலையில் பட்டமாம் & முக்திகள்!
வேறு அசைவற்று இருப்பாயாக.
மேலும் நீர் உண்மை என்னவென்றால் ??????!
சாஸ்திரம் மனம் படைத்த மனித ஜீவனுக்காகும்.
வேதம் உலகை ஆளும் தேவ தெய்வங்களுக்காகும்.
இந்த வேத சாஸ்திரம் இரண்டும் எதற்கு
பயன்படும் என்றால் ?????

பக்தி! ஒழுக்கம் ௫௨
கட்டுப்பாடு. இவைகள்
அத்வைதத்தின் அடிப்
படையாகும். இம்மூன்றும்
இல்லாமல் அத்வைதம் ஸ்வரூபமது.

சித்த சுத்திக்காக!

கூறும் நீதி தர்மங்கள் தரணை ஒழுக்கத்திற்காகும்.
இவைகளை முறையோடு உணர்ந்து,
சித்த சுத்தி பெற்றோர்! ஆனந்தமாக ஜீவன் முக்தி!
அடைவர் என்பது ஸத்தியமே.
ஆ...... கு.........வே?

முக்காலமும் இல்லாமையால், காலத்தால்
விதியால் தோன்றியதென சொல்லும்
எத்தோற்றமும் இல்லவே இல்லை. அத்தோற்றங்களின்
தொடர்பு இல்லாமையால், அதைத் தொடர்கின்ற
பவபந்தம் பாசபந்தம் இல்லவே இல்லை.
இவை அனைத்திற்கும் மூல ஆதாரமான அஞ்ஞானம்
அறியாமை இல்லாமையால், அதன் செய்கையான

மனித பேருணர்வின் (53)
மனத்தாக்கினில் அறிவாகும்.
அறிவை பர உணர்வினில்
மனத்தாக்கினில் பேரறிவாகும்.
அதுவே ஜீவன் முக்தி ஆகும் என உணர்க.
ஊர்வன! பறப்பன! நீந்துவன! நடப்பன!
(மனித இனம் உட்பட) ஆகிய அனைவைகளின் மற்றும்
கிருமி கீடகம் (பசு பட்சிகள்) ஆகியவைகளின்
தூலங்கள்! அதாவது சரீராதிகள்!
இவ்வளவே இல்லை ஆனால் தோன்றுகிறதே என கேள்வி
எழுவாம். அநித்த சரீராதிகளும் காலாதீத
பிரம்மத்தின் (ஸித் ஜோதியின்) (ஆ)(ல)(ய)(ங்)(க)(ள்)
(கோயில்கள்) ஆகும் என உணர்வாயாக.
அதுநாமே! யாமே அது! என அனுபவம் கூடிடுவாயாக.
ஆ க வே?
நாம ரூப! எந்த பொருளும் உண்டாகவில்லை.
அப்படி உண்டாகாதது, எப்படி எங்கே இருக்கும்???
அப்படி இல்லாதது எங்கே? எப்படி? நாசம் அடையும் என???
எல்லாமே மணிமயம் என உறுதி செய்வாயாக.

மனம்! கற்பனைப் பண்ணி ருசி
நாமரூப ஜக ஜீவ
தோற்றப் பந்தமைக்கிற உண்டு
பண்ணி உலகம் எனவிரியாடியது.
அம்மனமே அறியாமை தன்மையாகும்;

மனமாகிய பரமே! பரமாகிய யானே!

யானே அது! அதுவே யானாம்! என் அம்ம சுகமாய் இருப்பாயாக.

ஆ.......... ஹே..........வே?

எந்தப் பொருளாவது, இங்கே இப்படி இருக்கிறது

என்று சொல்ல அணுவளவும் இடம் இல்லவே இல்லை

எ ல் லா ம் ம ண் ம ய மே ஆகும்

எ ல் லா ம் ஸி த் சொ ரூ ப மே யா ம்.

சொ ல் லு ம் பொ ரு ளு ம்! (நாமரூபமும்)

இல்லவே இல்லையென சும்மா சுகமாய் இருப்பாயாக

அந்த ஜக ஜீவ! மயக்கத்தை போக்கும் வழி?????

எல்லாம் ஒன்றே! (மண்ணே) எல்லாம் பரம்மமே.

என்றிட உறுதியானால் ஜகம் உண்மை என்னும்

மனமயிராந்திமயக்கம் நாசமாகும்.

அப்பதுமைகள் மண்ணை 56

உணர்ந்ததும் ஹாயாட்சின்

தோஷ குணங்கள் நாசமாயின

அதனால் வேறாகி சும்மாவே இருக்கிறது

யதார்த்த சொரூபமாகிய பிரம்மமே

மண்ணை நாசம் என்ற உறுதி நிச்சயத்தால்,

தேகம் நாசம் என்றுகருதும் மனப்பிராந்தி மயக்கம்

நாசமாகும். எல்லாம் மண்ணே!

எல்லாம் பிரம்மமே என்ற ஸ்வய அனுபவத்தோட

சும்மாவே சுகமாக இருப்பயோ.

ஆ........ கு........ வே ?

பதம்பதமாக பிரித்துச் சொல்லும்; விளக்கமோ?

தெய்வீகமோ? எந்த நாமமும் இல்லை.

வித விதமாக விளக்கிக் கூறக்கூடிய விளக்கமோ?

தெய்வீகமோ? தூலமாகவும்! சூட்சுமமாகவும்!

எந்த ரூபமும் இல்லை. சர்வ சுதந்திரமான

முக்காலமும்! எக்காலமும்!

மறைமயப் பிராந்தி **56**

மயக்கம் என்றன்

சொல்கிறார்கள் என்றால்?

துணைதோழங்களில் நான் எனது

எனமனமயப் பிராந்தியதால் சொல்கிறார்கள்.

தோற்றமும்! இயக்கமும்! இல்லாததான

ஆனால்? நான்தானாய் இருப்புடையதான,

ஒன்றுஎன்பதான!

சுத்தப் பிரம்மம் ஒன்றுண்டு!!!

அதுவே நாம்! நாமே அது! என்ற பரிபூரண ஞானத்தால்

அசைவற்றிருப்பாயாக.

குறிப்பு:— தோற்றமும்! இயக்கமும்! பதுமைகளே!!!

நான்தானாய் இருக்கும் இருப்பு ஒன்றே மண்ணாகும்!!!

ஆ.......... கூ..........வே?

இல்லை எனச்சொல்லும் சூட்சம பொருளும் இல்லை.

இது இங்கு இருக்கிறது எனச்சொல்லும்,

எந்த தாவப் பொருளும் இல்லை. மனவாக்கால்

சொல்கின்ற எந்த தாவ சூட்சம பொருளும் இல்லையே. இல்லை.

என்ன

57

ஸம்ஸாரம்! என்பது நான்! என்றல்! எனதோடு கூடிய அஹங்காரம்! ஆதிக்கம்! அதிகாரம்! அபிமானத்தோடு கூடிய மனோ அசைவு! சஞ்சலம்! அச்சம்.

சும்மாவே சுகமாகவே இருக்கின்றது

ம ஹா மௌ னி யா கி !!!

இன்பதுன்பம்! சுகதுக்கம்! நன்மை தீமை என!

இவ்வாறதான கு ரு ங் க ல் லி ம் யோ வி !!!

ப ர ஞா னத் தா ல் மு க் த ன வா யா க

ஆ க வே? உன்னிடம் உருதி எப்படி

இருக்க வேண்டுமென்றால் ?????????????

ஆன்ம சொரூபமாகிய பி ர ம் ம மே யா ம்!

அனுப்பிரமாணமானவது யா ம் ஸம் ஸாரியல்ல!

இந்த விதம் பே ர றி வோ டு இருந்து கொண்டே

சமுத்திரத்தில் இயல்பாகவே கலந்திருக்கும்

உ... ப்... ப... ப்... போ... ல்

அத்வைத உணர்வு! (58)
எப்படி இருக்க வேண்டுமெனில்?
சமுத்திரத்தில் உப்பானது
எப்பிரயத்தனமுமின்றி
இயல்பாக கலந்திருப்பது போன்று,
ஆதி முடிவற்ற சுத்த
பரப்பிரம்மத்தில் இயல்பாக கலப்பது தான்
அகண்டாகார விருத்தி என
அத்வைத ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது.
அது யாம்! யாமே அது! என அருவாயாக.
ஆகவே? இங்கு விருத்தி மூன்று நிலைகளில்
சொல்லப்படுகிறது. அது என்னவெனில்????
(1) தூலவிருத்தி:- மனதால் நான்! என்றல்! எனது!
ஆகிய இம்மூன்றையும் விடாத நிலையில் புண்ணிய
பாபத்தோடு! ஜனனமரண சுழற்சியால்
ரமித்து வினையாவது, தூலவிருத்தி ஆகும்.
(2) சாட்சி விருத்தி:- அறிவால் நான்!
எனதை/ நாடும் செய்து, சர்வார்ப்பண நிலையில்.

நாமரூபே ஜக ஜீவ
தோற்றம் எல்லாம்
எப்படி மண்ணுக்கள் ளியமாய்
இல்லியோ. அதேபோல் நமக்கு
அயலாய் எவரும் ! எதுவும் ! இல்லவே இல்லை.

69

ஏககுணமாகிய ஸத்வகுணத்தோடு
இணைந்து, பதமுக்தியில் நமித்து இரஸ்ஸைப் பிறவிப்
பிணியை விடமுடியாமல் விரியாலுவது சாட்சி விருத்தி.
ஆகும்.

(3) அகண்ட விருத்தி :— பேரறிவின் நிலையில்
84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளிலும் யாமே !
நிறைந்திருக்கிறேம். யாமே பிரம்மம் !
பிரம்மமே யாம் ! என்று பர சொரூப ஸ்திதியோ
பிறவா நிலையை ஜீவன் முக்தியை அடைய
வழிகாட்டியாக இருப்பது அகண்ட விருத்தி.
இம்மூன்று விருத்திகளில், முன் இரண்டு !
விருத்திகளையும், நாசம் செய்து அகண்டாகார
விருத்தியை ! பேரறிவின் நிலையில் நிறுத்திக் கொண்டு,

என்று திடவுணர்வு 60

பயிற்சி ! முயற்சி!

இல்லாமல் இயலாதாகவே

அதுநாமே! நாம் அதுவாகிருப்பதே

அகண்டாண்ட பரவெளி ஆனந்த உணர்வு

சோக சொரூபமான மனம்!

புத்தி! சித்தங்களை! நாசம் செய்து

அகண்ட ஏகரஸ! சொரூபமானவர்க்கே.

இதை முறையோடு அடைவதற்கு??????

ஸத்குருவை! நம்பு. ஸாமான்யகுருவை!

நம்பாதே. இருமை இல்லாத பரம்பிரம்மம்

நீயே! என ஸத்தியப்பிரமாணமாக,

சந்தேக, தவக்க, பயமின்றி, ஸ்வ

அனுபவமாய் கூறுபவன்

எவனோ! அவனே ஸத்குரு! ஆவான் என உணர்க.

இவையோர் ஸத்குருவல்லவம் அவர் ஸாமான்யகுருவே

நாம ரூப உலக மயக்கமும்! (61)

தெய்வீக கலக்க பயமும்!

இல்லாமல் எல்லாம் ஞானமயமே

(பிரம்மமயமே)

என ஸ்வய அனுபவமாகும் அதாவது

அறிதிலும் அறிதான பிரம்மம்!

நீயே/நானே, ஐயம் திரிபு அற/உணர்பவன்!

எவனோ, அவனே ஸத்குரு ஆகும்!

அயமாத்மா ப்ரம்ஹம்!!!

என ஐயம் திரிபு அற உணர்பவனே/ஸத்சீடன்!

ஆவான் என, ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

அப்படி உணர்ந்து கொண்ட சீடன் எப்படி இருப்பான்

எனில் ??????????????????

(A) சிரவணத்தின் அனுபவத்தால் எல்லாம்

பதுமைகளே! பொம்மலாட்டமே! எல்லாமென

என ஒன்றுக்கிப் பொருந்தி, அனுபவம் கூட்ட

கடும் முயற்சி செய்வான். அவனுடைய காரியம்

அவ்வனுபவத்தை உணர்க முடியாது தத்தளிக்கும்.

ஸாஸ்திர, வேத! (62)
வேதாந்த பாட! வாய்ஞானம்
இல்லாமல்
ஸ்வயமாக இருப்பவன்எவனோ?
அவனே ஸத்குருவானவன் எனஅறிக.

(B) மனத்தால்! அதாவது சர்வாரிப்பண
பவத்தினால் இறைக்! கருணையைஎண்ணிஎண்ணி
எம் மனதால் இயலவில்லையே பிரபோ! என
ஏங்கி அழுது புலம்பி வருந்துவான்.
இதனால் இவன்மனம் சாந்தியான் அமைதியாகி
அ.... றி.... வா.... கி.... விடும்!

(உ) நிதித்தியாசத்தால்! அதாவது, இறைக்
கருணையை! பெற்றுவிட்டதன்மையால்,
பொருந்தகூடியும். எப்படி என்றால்,
எல்லாம் பொம்மைகளே! எல்லாம் பொம்மலாட்டமே.
ஆகவே எல்லாம் (84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளும்!
அண்ட நண்ட பிண்ட சராசரங்களும்!) மண்மயமே.
மண்ணாகியமாமே! பரமாகிய மாமே!

63

சாஸ்திர, வேத!
வேதாந்த பாடத்தை தாம்
படித்ததை அப்படியே
போதிக்க செய்பவன் எவனோ?
(ஸாதிக்காமல்!) அவனே ஸாமான்யகுரு.
அதுவே யாம்! யாமே அது! என
பேரறிவால்! விரிந்து செய்துதாம்
முடிவடைவான். (ஜீவத்வத்தையும்! ஈசத்வத்தையும்)
முடித்து இருவாரன். பரிபூரண பிரம்மமாவான்.
அது எப்படி அமைகிறது என்றால் ???????
ஸ்வயம் ஜோதியான பரப்பிரம்மமே!
நீ எனக்கூறும் தத்துவம் அஸி என்றும்
மஹாவாக்கியத்தை! நீ அதுவாக இருக்கிறாய்
என்ற வாக்கியத்தை ஸ்ரீ ஸத்குரு அருளும்போது
மனவசப்பட்ட அந்த உத்தமசீடன்! யாம்
அதுவாக இருக்கிறோம் எனபுரியாமல்
திருகும்போதும்,

ஸ்ரீகுருதேவர் அஹம் பிரம்மாஸ்மி।

(யாம் அந்த ஒன்றே।) என்ற மஹாவாக்கியத்தை

நம்புவாயாக என அருளியிட்டுக் கூறுகிறார்.

அவர் கூறும்

ஸ்ரீகுருவையும் । ஸ்ரீமஹாவாக்கியத்தையும்

சர்வார்ப்பணத்தால் பக்குவமான சீடன்।

முழுமையாக நம்புகிறேன். யாம் அதுஆவதற்கு

என்ன செய்ய வேண்டும்பிரபோ? எனமிகவும்

உருக்கத்துடன் கேட்க, பிரக்ஞானம் பிரம்மம்।

என்னும் மஹாவாக்கியத்தைக் கொடுத்து, ஆரம்பம் தெய்வ

பிரக்ஞையோடு இரு. உடல் உலக நாமரூப।

பிரக்ஞையோடு இராதே. மெய்உணர்வோடு இரு.

வீண் உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாதே. ஆத்ம

பிரக்ஞையோடு இரு. பரமாத்மபிரக்ஞையோடு இரு.

நாமரூபத்தை தவிர்வாய் (65)

ஒன்றான ஏகாக்ர மனம்! அழுது, புலம்பி, கதறும், சாதனையால் அழுக்கு நீங்கிய தன்மையால், மனம் மாறி அறிவாகவே எழு உணர்க

உன்னுள் முடியும் என்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் சாதனை செய்யும் அந்த சீடனுக்கு உடல்! உறவு! சுற்றம்! உலகம்! பயமுறுத்துகிறது. மனம் அவனை மிரட்டுகிறது. அவன் திகைத்து சோர்வடையும் போது. ஸ்ரீ குருதேவர் பரகருணையை வேண்டி துதிக்கிறார். அதாவது ஹேபரம்பொருளே! எங்கள் குரு சிஷ்யன் இருவருக்குள்ளும் அபிப்ராய பேதம் வரவாகாது. அகத்தைக்கவ்வி மாற்றும் வழி உன்பொறுப்பு என வேண்டுகிறார்.

அதாவது எம் வாக்கியமும்! அவன் செயலும்! பேதப்படவாகாது. அவன் பிரிந்து சென்றுவிடவாகாது. எம் வாக்கியத்தை அவன் ஏற்றுக் கொள்ளும்;

மனைவிரட்டல்: — 66

உன்குருவையும்! தெய்வத்தையும்

நம்பிக்கெட்டுப் போகாதே.

கண்ணுக்கு நேராக காணும்

உவமையும்! பொருளும்! உறவையும்

மனைவிமையை! அவனுக்கு கொடுத்து.

அறிவு! சொரூபமாக ஆத்துவாயாக.

ஆரம்ப சாதனையாளனுக்காக இவ்விதம்

வேண்டுகிறார் குருதேவர். அவன் ஓரளவு!

அனுபவம் பெற்றுவிட்டால், அவன் தன்

அறிவுபவத்தில்! நின்றுவிடுவான்

என வேண்டுகிறார்.

அவர் வேண்டுதலும் நிறைவேறுகிறது.

அச்சீடன் 12 ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும்.

ஸத்குருகிருபையினால் உழைத்து விடுவான்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு பிரட்சியான திகைப்பு ஏற்படுவது

சகஜமே. எப்படி என்றால்?

உலகியலில் முழுமையாக ஈடுபடும் போது,

பொன்னும்! பெண்ணும்! ஓர் இன்பம் அடைந்தோமே!

அது ஆனந்தம் அல்ல!

நம்பாமல்; நீ (67)
காணாத காணமுடியாத!
ஒன்றை உண்டு எனச் சொல்லும்
வாக்கியம் அப்பட்டமானமையால்
ஆகும். அவரை நம்பாதே. என்னை நம்பு என
மிரட்டும்.

இவரிடம் (குருவிடம்) சேர்ந்த பிறகு
கண்களைக் கட்டி காட்டில் விட்ட கதையாக இருக்
கிறதே. ஒரு அனுபவமும் தெரியவில்லை.
நாம் எங்கிருக்கிறோம்? என்ன செய்கிறோம்?
என்ன ஆவோம்? எது ஆவோம்? நம்
பிரகாவம் எப்படி இருக்கும்? இருளா? ஒளியா?
இன்ப துன்பமா? ஆனந்தமா? ஒன்றும் புரியவில்லையே!
என மனத்துறையால் மூண்டு தவித்த சீடனுக்கு!

ஸ்ரீகுரு கிருபையாலும், இறைக் கருணையாலும்!

சுமார் ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்;

அறிவின் தெளிநிலை பிரகாசிக்க ஆரம்பமானது.

பின் 12 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு, அவன் தன்னுடைய

ஸ்வய அனுபவமாக/அயமாத்மா பிரம்மம்!

அதாவது???

அறிவின் ஒளி நிலை (68)

தெய்வம் மனுஷ்யரூபம்!

என்ற நிலையாகும். பின்

தெய்வம் நேரில் தோன்றுத

மனமுருக அழைவர் (நம்பன் என்றும்)

யாம் அதுவாகவே இருக்கிறோம்!!!

என ஞான சபை அறிய உரைக்கிறேன்.

மேலும் / ஓ ஆண்டோனில் ஜீவன் முக்தை பிரகாசிக்கின்

என ஆதி பரிபூரணன் சொல்ல கேள்விப்படுகிறோம்.

ஆகவே? ஒன்றை கவனிக்கவேண்டும்.

(1) முக்தி வேண்டுமானால் பரமுக்தியில் ஆசை

வைக்காதே. அதாவது முயற்சி செய்யாதே.

(2) பக்தி பண்ணையும் ஸ்ரீபகவான் ரூபவானவ

யுக்தை விரும்பாதே. அவன் குணானுபவத்தை!

பெற்றுக் கொண்டு. பின் குணாதீத நிலையில்,

ஜீவன் முக்தியை! அடைய முயற்சி செய்.

என்றும்; அவரை (69) நம்பினோர் கெடுவதில்லை, என்றும்; யத் பாவம் தத் பவதி! என்றும் ஸ்ரீ குருதேவர் கூறும் வாக்கியங்கள்.

இப்படி இரு நிலைகளிலும் நீ முயற்சி செய்து அத்துவைத ஐக்கத்தை (நாமரூபத்தை) அறவே மறந்து! எல்லாம் பொம்மைகளே! எல்லாம் பொம்மலாட்டமே! எல்லாம் மண்மயமே! மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய யாமே! அதுவே யாம்! யாமே அது! என்று அகண்ட பரம பாவனை செய்து; சும்மாவே சுகமாகவே இருப்பாயாக.

இப்படி பாவனை செய்வதற்கு முக்கியமாக ஒன்றை கவனிக்க மறந்துவிடாதே. அதாவது ??????

(1) வாக்கால் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென எண்ணி, வாக்கை அதிக விரயம் செய்யாதே. அங்கு வாக்கு துக்கமாய் முடியும்.

(2) பலரிடமும் வாக்கு வாதம் செய்யாதே. அவ்வாதம் செய்தால் மனோ துக்கத்தை! கொடுக்கும்.

அவன் நடைமுறை (70)
வாழ்வில் பிரத்தி
யக்ஷமாக படிப்படியாக
அனுபவிக்கிறான். அதனால்
அவனுக்கு பூரண நம்பிக்கை உண்டாகிறது.

(3) ஒருபொருளின் அர்த்தபாவனையை
ஒன்றுடன் நிறுத்து. பல அர்த்தம் கொள்ளாதே.
அப்படிச் செய்தால், விதவிதமான துக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

எல்லாம் ஒன்றே! அது சுகானந்தமே! அதுவே யாம்!
யாமே அது! என ஸ்வய அனுபவம் பெறுவாயாக.
மேலே கூறிய இச்சாதனை பெறுவதற்கு ????
பேதமற்ற! தோஷமற்ற! குற்றமற்ற! அது ஒன்றே
ஸத்தியம். மற்றும் நாமரூபம் எல்லாம்!
பொய்யே! என உணர்ந்தபின்னர், அவ்வுணர்வை
அனுபவம் ஆக்குவதுதான் சாதனையே தவிர,
பிற நூல்களை! புரட்டிப் புரட்டிப்பார்க்காதே.
அப்படிபார்த்தால் மனமருட்சி உண்டாகும்.

பிறநூலைப்புரட்டிப்புரட்டி (71)

பார்க்காதே:- உனக்கு ஸ்வய அனுபவம் கொடுத்த நூல் ஒன்றையே மாறி மாறி மாறி மாறி பார்க்க வேண்டுமே தவிர, அதையெடுத்து

ஏன் அவ்விதம் சொல்கிறேன் என்றால்????

தாளியத்தை அடைந்த பின்னர்:

அதை குடியிருந்த பதர்களைத் தள்ளு என்கிறேன்.

இதில் ஒரு முக்கிய ரகஸ்யம் அடங்கி இருக்கிறது.

அது யாது எனில்:- (A) அரிசியை குடியிருந்த உமியே! நீ படித்து சுவைத்த அத்வைத நூல்கள்

(B) அரிசிமேல் ஒட்டியிருக்கும் தவிடு தான்!

உனக்கு ஸ்வய அனுபவம் கொடுத்த நூலாகும்.

தவிட்டில் தான் சுவையும்! பலமும்! இருக்கிறது.

அரிசியே ஜீவன் முக்தியாகும்:

ஜீவன் முக்தியின் அஸ்திவாரம் தவிடு ஆகும்.

பிற நூல் தொடாதே. 72

சாண் ஏற முழம் சறுக்க!

என்ற நிலையால், உன் அறிவு

உன்னை பின் நோக்கி இழுக்கும்.

இங்கு சந்தேகம் காரணமாகும்.

தவிருதான் முடிவில் உன் ஸ்வய

அனுபவ நூலாக ஸ்வய ஞானானுபவ நூலாக

இருந்தது! இருக்கிறது! இருக்க முடியும்! என

ஸ்ருதிப் பிரமாணமாக சொல்லுவோம்.

அதுவேதான் ஸாதகமான நூல் எல்லாம் ஒன்று

என்றும், பாதகமான நூல் இரண்டை ஏற்றுக்கொள்

என்றார் எம் ஸ்ரீ ரிபு மஹாத்மா. ஆகவே

அறிவால் சர்வார்ப்பண நிலையில் மனதைப் பக்குவப்

படுத்தி, பேரறிவால் பிரம்மார்ப்பணத்தால்

மனதையும்! அறிவையும்! நாசம் செய்வாயாக.

உன்னால் முடியும்! முடியாததை புலம்ப

மாட்டோம்.

இப்போது கூறுவதை உறுதி நிச்சயம் செய்வாயாக.

இக்கவியால் அனைத்து (73)
நால்களைக் கற்கவும்;
பின்னர் ஒருவருக்கொருவர்
தர்க்கம் & குதர்க்கம் / என்றும்
வாதம் & பிடிவாதம் என்றும்;
இது ஸத்தியவாசகமாகும்!
உனக்கு அன்னியமாய் தோன்றும் இந்த
நாமரூப பிரபஞ்சமும்! உறவுசுற்றம்
நட்பும்! பொன்பொருள் போகமும்!
இவைகளை அனுபவிக்கும் உன்தாவமும்!
மண் தானே? மண்ணை யன்றி வேறே
உண்டோ??? அதேபோல் உன்கனவில்!
காண்கின்ற எந்த நாமரூப பொருளும்;
உனக்கு அன்னியமாய் இருக்கிறதா? உணர்.
எமக்கு அயவாக காண்பதெல்லாம் யாமே
எல்லாம் மண்ணாகிய பரமே / பரமாகியயாமே!

ஓர் எலும்புத் துண்டுக்கு 74
பல நாய்கள் சண்டை
போடுவது போன்றதே இன்றைய
ஞானபண்டிதர்களும் / வித்வான்களும்
வாக்கு விரோதம் பண்ணி வாயால்
ஞானயாகவே இருக்கிறார்கள் என உணர்க.

யாமாகிய மரமே! அதுவே யாம்!
யாமே அது! என்ற ஸ்வய அனுபவத்தை!

தைலதாரை போல் சிந்தித்து சிந்தித்து!
மனச்சஞ்சலத்தை நாசம் செய்வாயாக.
இப்போது கூறக் கூடியதை அதி அதி;
கவனமாக கேட்பாயாக.

ஸத்! இருக்கிறது. ஸித்! இயங்குகிறது.
சித்தும் இன்பமாய் தோற்றுகிறது.

வாக்கால்! சொல்லக்கூடிய;
நாமமும்! ரூபமும்! இன்பதுன்பத்தையும்
ஜனனமரணத்தையும் கொடுக்கிறது என
உணர்க.

கனவில் காண்கின்ற நாமரூபவொருளும்! (75)

நனவில் காண்கின்ற நாமரூபவொருளும்! ஒரு நிலையில் மண்தானே? மேலும் அலைகள் எல்லாம்

இங்கு ஒரு விஷயம் கவனிக்கவேண்டும்

1) ஸத்/ஸத்தாகவே/இருக்கும் போது, அங்கு அகண்டானந்தமே. நிலையானது.

௨) ஸத்/ஸித்தாக/பரிணமிக்கும்போது, அங்கு தெய்வ (ஞா·ச அறிவு) நிலையில், பேரானந்தம்! தோன்றும். அது தற்காலிகமேதான. நிரந்தரமல்ல.

௩) ஸித்/ஸித்தமாக/பரிணமிக்கும்போது, அங்கு புத்தியும்/மனமும்/கலந்து விடுகிறது. அங்கு சிற்றின்பம் உண்டாகி விடுகிறது.

வந்து! இருந்து! மாறி! 76
மறைகிறது என்பதே
உண்மை. அலைகிறமனம்
என்றநிலையில் பரமாகவுணர்.
அவ்வென்றநிலையில் பொய்யனதன்று.
சித்தம்! புத்தி! மனம்! ஆகிய
இம்மூன்றும் இணைந்தநிலையில் நாமரூப!
ஜக ஜீவ தோற்றங்கள் இயல்பாகவே
உண்டாகி புண்ணியபாபத்தையும்! ஜனன
மரண சுழற்சியையும் உண்டாக்கி விடு
கிறதென உணர்க. ஆகவே பந்தம்!
லயித்தும்! அதன் ஆனந்தத்தியும்!
நிறுத்திக் கொண்டு மனம்புத்தி சித்தத்தின்
இன்பதுன்ப ஜனனமரணத்திற்குத் தெய்வ
விடாமுயற்சாதனை செய்ய வேண்டும். சொல்
விளக்கமாகிய நாமரூபத்தை கேட்டால் போதும்.

மனம் / புத்தி / சித்தத்திற் 77

இன்பதுன்பமாய் தோன்றுவது

அறிவின் நிலையில் ஆனந்தமாக

உணரவாகும் பொறுமை / சகிப்புத்தன்மை யாகும்.

ஆன்மார்க்கம் :- எவ்வாறு

பொம்மைகளே / எவ்வாறு பொம்மலாட்டமே.

எவ்வாறு மண்மயமே. மண்ணாகியபாமே.

பரமாதியபாமே / யாமேஅது / அதுவேயாம் /

எனஸ்வய ஞானஅபியாசம் செய்வாயாக.

மேலும் உலகில் அத்வைதம் எப்படி பிரகா

சிக்கிறது என்றால் ??????????

நீறுபூத்த நெருப்புப்போன்று மறை

பொருளாய் (வேத வேதாந்த ரகஸ்ய

பொருளாய் & மறைக்கப்பட்டபொருளாய்)

அது யாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறதென உணர்க.

தூலாதீத அந்த ஒன்றே துவைதபொருளாய் /

விஸிஷ்டாத்வைதபொருளாய் / அத்வைத

பொருளாய் நின்று நிலையில் விளங்கப்படுகிறது.

மறை என ஒன்றைக் குறிக்கிறார்கள் (78)
என்றும், காலாதீத பரத்தை
தேவ தெய்வங்களும், நாமரூப
ஜகஜீவ தோற்றங்களும், மறை
த்துக் கொண்டு அவ்வாறு ஸ்தாபித்துள்ளன ஆகி இருக்கின்றன.

மறைபொருள் & மறைக்கப்பட்ட பொருள்

(A) மறைபொருள் :— சாஸ்திர / வேத / வேதாந்தங்களுள் / மறைந்திருக்கும் அரிய பொக்கிஷம்.

(B) மறைக்கப்பட்ட பொருள் :— நாமரூபங்களால் மறைக்கப்பட்ட அரிய பொக்கிஷம். காலாதீத பரசொரூபமானது!

(A) துவைதத்தாலும் :— நாமரூப ஜகஜீவ / (B) தோற்றத்தாலும்; விசிஷ்டாத்துவைதத்தாலும் ஏகத்துவத்தாலும் அதாவது ப்ரியகவுத் சொரூபங்களாலும்; வேதாந்த கருத்துக்களாகிய; அத்வைத நிலையில்! மண் என்றும், ஜலம் என்றும்;

ஸத்தான உபமானவிகாரத் (79)
என்றால் :- இன்னுமனைக் கண்
தனால் காணக்கூடியது மன்னும்
ஐவஸ்தானம் இல் ஹால்லைப்பற்றி
தத்த உபமானத்தோடு விளக்குகிறோம்;

ஸத்தான உபமானங்களால்;

அத்வைதத்தாஹம்! மறைபட்டிருக்கிறது;
அப்படிப்பட்ட அரிய பொக்கிஷத்தை அதாவது
தான் தானை தனைந்த பரம் பொருளை!
மதவாதிகளும்! பண்டிதர்களும்! வித்வான்
களும்! நாம் கற்ற தர்க்க (குதர்க்க) வாதங்க
ளால்! வாய்கிழிய பேசிக்கொண்டேயிருக்
கிறார்களே யன்றி; உண்மை உணர்வு பெறமுடியவில்லை.
ஆதேவுள் நோக்கிச் சென்று; ஆழ்ந்த அமைதியின்
மௌனத்தைந்தக்கால்; அது நாம்! நாம் அது!
என சர்வசாட்சிநிலையில் உணர்ந்து அது அதுவாயாக.

மனம் படைத்தோரால் 80

இக்கலியுகத்தில், ஒருக்கி

ஒன்று அதனையுணர்ந்து நம்ப

முடியும் என்பது அதிசயமானது

கண்ணன் அரிய கருத்தால் எனை உணர்க.

அது எப்படி இருக்கிறது என்றால்??????

அகண்டானந்த பரிபூரணமான ஒன்று!

அறிவற்று! மனது! உடையவர்களுக்கு! மட்டும்

நாம ரூப! ஜக ஜீவ! உறவு சுற்றமாகவும்!

பொன் பொருள்! மோஹ மோஹமாகவும்!

அவற்றின் இன்ப துன்பமாக தோன்றும்.

அறிவுடையவருக்கு மட்டும்! எல்லாம்

பொம்மையாகவும்! பொம்மலாட்டமாகவும்!!

எல்லாம் மண்ணானதாகவும்! மண்ணாகவும்!

மண்ணாகியபோதே! மாயமாகியபோதே! என்றென்றும்

அவ்வண்ணம் அனுபவம் கூட்டுவோமாக.

மனமும்! அறிவும்! ஓர்
நிலையில் ஒன்றே! என அறிந்து
ஆன்ம அறிவால் நிலைத்து நின்று
விட்டால் அறிவு மனம் ஆகாது
அப்படி அறிவால் நிலைபெற்றோர் மட்டும்

இ ந் நி லை யி ல் ????

அசைவற்ற மெய் உணர்வோடு இருப்பதே
மோக்ஷம் என்னும் ஜீவன் முக்தியாகும்.
இந்நிலை பெற்றவர் இன்பதுன்ப பாவமும்
ஜனனமரண சுழற்சியும் நாசம் செய்தவராவர்.
அவர் பிறந்த பிறவிப்பயனை முடித்தவராவர்.
அவருக்கு இங்கு செய்ய வேண்டிய காரண
காரியம் எதுவுமில்லை அந்நிலை பெற ஆசி
வழங்குகிறேன்.

இ தை வி டு த் து ??????????

தன்னை அறியும் அறிவை அறியாமல்
உலகையே அடக்கி ஆளும் சித்துகளை கற்றாலும்,
அரசராக வாழ்ந்தாலும்,
புண்ணிய பாவமும்! ஜனனமரணமும்! ஒழியாது.

நாமரூப ஜகத்தை பொம்மலாட்ட 82
மாகவும், நின் அறிவு / பேரறிவு
ஆகவும் அஞ்ஞானம் எல்லாம்
மண்மயமாகவும் {பொம்மாக்கவும்} உணர்முடியும்.

அது அறியாமையாகும் என உணர்க.

அதனால் ஆவரண மயக்கமும் / விக்ஷேப கலக்கமும் /
நீங்கவே நீங்காது என அறிக.

ஆ.......... ஓ.......... வே ???????

உன் ஸ்ரீ ஸத்குரு தேவரிடம் கேட்டு ஞான
பாடத்தை / உன்னை யொத்த மெய்அன்பர்கள்
கூட்டத்தில், கலந்து உரையாடி, அனுபவம் பெறுக.
எவ்வழி என்றால் ??????????

எளிவா
அகாரமும் பிரணவமே !!!

ஆகவே மேல் நோக்கிய, அர்த்தத்தை ஏந்த வேண்டும்.
கீழ் நோக்கிய அனர்த்தத்தைத் தள்ளிவிடவேண்டும்.
ஒன்றைப் பற்றி ஓரகத்திரு.
என்ற நிலையில் அனுபவம் கூட்டுவையாக.
அதுயாம் / யாமே அது / என சும்மாயிரு.

தன்னை அறியும் அறிவை (83)
உணர்ந்து; நாம், நானெனவருக்கு;
இவ்வுலகம் இல்லை. அவர் செய்ய
வேண்டிய காரண காரியம் எதையும் இல்லை.

இங்கு ஒன்றை உரை வேண்டும் ?????

ஸாஸ்திர! வேத! வேதாந்தம்! என்றும்;
புராண, இதிகாச, ஆகமம் என்றும்
அப்படி விதவிதமான, நூல்கள் எல்லாம்
ஒன்றென்றும்! இரண்டென்றும்! பலவென்றும்!
வேதாதி வேதமாகக், கற்பனையாக கூறுவதெல்லாம்
ஒ ன் று மே இ ல் லை என்றும்;
அகண்டபரப்பிரம்மத்தில் இவைகள் இல்லை என்றும்;
அகண்டபரப்பிரம்மமல்லால் " " ";
தானங்கம் இல்லாத அந்த ஒன்றேயாம்! யாமேஅது!
அதுவேயாம்! எம்மையல்லால்! எமக்கு அன்னி
யமாய்! எவரும்! எதுவும்! இல்லையென பாவித்து!
பாவித்து! பாவித்து! பாவித்து! பரமே ஆவாய்.

வேத சாஸ்திர (84)
வேதாந்த ஆகம நூல்கள்
எல்லாம் அந்த ஒன்றையே!
மறை பொருளாகச் சொல்வதால்
வெளிப்பொருளாகிய அலைகள்
துலங்கிறது. உட்பொருள் துலங்கவில்லை.
அது எப்படி எனில் ??????????
உன் சித்தம் தான் பிரபஞ்சம் என்று
தோற்றுகிறது. " " சம்சாரம் என்றும்
" அந்த சித்தத்தை உள் ஆழ்ந்து
கவனித்தால் அது வே! சத் சித்! ஆக
இயல்பாகவே மாறும். அப்படியானால் அங்கு
பிரபஞ்சமும் இல்லை! சம்சாரமும் இல்லை!!
எல்லாம் சத்தாகிய சித்சொரூபமே! அதுவே
யாம்! யாமே அது! என சிந்தித்து! சிந்தித்து!
சிவமயம் ஆவாயாக. சிவன் சொரூபம் இஃதே
அது எப்படி எனில் ????????????
உன் மனக் கற்பனை இல்லாமல் நாமரூப ஜகம் இல்லை.

ஸத்தான ஸித் சொரூபமான 85

எம்மிடம் மனோ நிலையில்,

நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றங்கள்

உண்டு பண்ணி விளையாடியது.

அது நிறைவானதும்

இப்படிச்சொன்ன மனம் என்னவென்றால்

கற்பனையே மனம்! மனமே கற்பனையாகும்.

கற்பனையை சோதித்தால் அதாவது கற்பனையை

பாவனையாக மாற்றினால், உன் மனம்

ஸத்தாகிய ஸித் சொரூபமாகி விடும்.

ஜனன மரண மில்லா சிவம் நாம் என்று,

சிந்தித்து! சிந்தித்து! சிவம்மயம் ஆவாயாக.

அது எப்படி என்னில் ?????????????

ஸத்தாகிய ஸித் சொரூபமான எம்மிடம் தான்

ம ன ம் – பு த் தி – சி த் த ம் ! தோன்றியது.

எம்மிடம் தான் நாமரூப ஜகத்தை உண்டு பண்ணி

விளையாடியது.

86

ஆகவே எம்மிடமே எம்
அறிவு சொரூபமாக
இருந்துகொண்டு எல்லாம்
பொம்மைகளாகவும் பொம்ம
லாட்டமாகவும் கண்டது.
பின் எம்மிடமே எம் யதார்த்த சொரூபமான
எம்மிடத்தில் தான் நாமரூப ஜகத்தை
மண்ணாக உணர்ந்து மறைத்து மறந்தது.
மனமும் எம்மிடமே மறைந்து விட்டது.
அப்படியானால் ஸத்தாகிய ஸித் சொரூபமான
சிவம் நாமே! நாமே சிவம் என சிந்தித்து
சிந்தித்து சிவ சொரூபமாக ஆயாக.
இது எப்படி முடியுமென்றால்???????
ஸத்தாகிய ஸித் சொரூபமான எம்மிடம்
நான்
மனம் ஒடுங்கியமானதன்மையால்.
எம் ஸங்கல்பத்தினால் தோன்றிய
ஜகம் & ஜீவ & ஈஸ்வராதிகள்! எல்லாம் எம்மை
யல்லால் எமக்கயலாய் இல்லவே இல்லை.

பேரறிவாக இருந்து (87)
கொண்டு எல்லாம்
மண்ணே! மண்ணாகிய மரமே.
மரமாகிய மாமே! மாமே அது!
என சும்மாவே சுகமாகவே இருக்கிறோம்

எம்மையல்லால் எமக்கயலாய்!
ஜகமோ! ஜீவனோ! ஈசனோ! இல்லாமை
யால். யாம் என்றும் சிவமே! சிவமேயாம்
என சிந்தித்து! சிந்தித்து! சிவமேயாவாய்.
இது எப்படி ஆனது என்றால் ???????
ஸத்தாகிய ஸித்சொரூபமான எம்முடைய
ஞானவான் பொருள் எம்மை தேடி வருகிறது.
ஞானவான் ,, யாம் தேடி அடைகிறோம்.
ஒன்று எம்முள்ளேயும்! ஒன்று எம்முன்னேயும்!
கருந்துமாறுகிறது
இரண்டும் எம் திருஷ்டியே. எமக்கயலாய்
இரண்டும் இல்லவே இல்லை. ஆகவே,

88

நனவில் கண்ட
பொருள் கனவில் இல்லை.
கனவில் கண்ட பொருள்
நனவில் இல்லை. இவ்விரண்டும்
எம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இல்லை.
எமக்கயலாய் எதுவும் எவரும்!
இல்லாமையினால் யாம்/யாமாகவே!
இருக்கிறோம் என்றும்; யாமே அது/அதுவே யாம்!
என சிந்தித்து, சிந்தித்து/சிவமாவானாக.
இந்த அகம் பிரம்ம ஞானம் யாருக்கு
எப்படி அநுபவமாகுமென்றால் ????????

(1) ஸ்ரீ ஸத்குரு கிருபையினால்; கிடைக்கும்.

(2) அசைக்க முடியாத திடஞானத்தால் ஒருவன்
உள்ளத்தில் அறிவு பூர்வமாக பிரகாசிக்கும்.

(3) அனவரதம் தைலதாரை போல் சிந்தித்தால்

(4) அகண்ட சிவம் என்ற பரம்பொருள் ஸத்குருவும் கருணையினால்
சிவமாகும்.

பல ஜன்ம சுகிர்தமா (89)
அது (தர்மமானது)
ஒரு ஜன்மத்தில் ஒட்டு
மொத்தமாகக் கிடைக்கும்.
அதுவே அச்ஜன்மாவில் அவருக்கு

அகம் பிரம்மம் ! பிரம்மம் அகம் !
யாமே அது   அதுவே யாம்

என்று மனம் வாக்கால் சொல்வதற்கு

எந்தத் தடையும், வருத்தமும், இல்லவேயில்லை,

மனதை வருத்தத்தை (பாரத்தை) நாசம் செய்வது.

ஸ ர் வா ர் ப் ப ண ம் ஆகும்.

மனதை (மரத்தாக்குவது) நாசம் செய்வது

பி ர ம் மா ர் ப் ப ண ம் ஆகும்.

முந்தையது ஸ்ரீ பகவானைச் சாருமெனவுணர்க.

பிந்தையது ஸ்ரீ ஸத்குருவை " " .

சிரத்தை! வைராக் (90)
கியம்! முமூக்ஷிதை!
இயல்பாகக் கிடைக்கும்.
அருள்வரான் ஸத்குரு! தர்சனம்

இவ்விரண்டைத் தவிர வேறு எந்த மார்க்கமும் இக்கலியில் பயன் தராதென்றுணர்க.

உணர்வு :— நாம ரூப! ஜக ஜீவ! தோற்றம் எல்லாம் (ம)(ணா)(ம)(ய)(மே) மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய யாமே! யாமே அது! அதுவேயாம்! என இருக்க வேண்டும்.

ஆ............கூ............வே?

திரைமறைப்பில்லாத பிரம்மம் அல்லவா?
மாயாவும் இல்லை. அதன் அவித்தையும் இல்லை.
அழிவில்லாத பிரம்மம் அல்லவா?
ஜீவனே! அதன் எச்சமே! அவன் ஜகமும் இல்லை.
பரிபூரண அறிவு சொரூபமான பிரம்மம் அல்லவா?
பொய்யுமில்லை பொய்மை மெய்யென்பதும் இல்லை.

91

அவர் பரிபூரண கிருபையும் அச் ஜன்மாவில் சாத்தியமாகும். அவனுடைய அயராத உழைப் பினால் பரகுருவின் இயல்பாகக்கிடைக்கும்.

அனைத்திற்கும் காரணமான! பிரம்மம் ஒன்றைத் தவிர, காரியமாய் காண்கின்றது எவரும்! எதுவும்! இவ்வுலகே இல்லை.

அதுவேயாம்! யாமே அது! என அசைவற்றிருப்பாயாக! அது எப்படி இருக்கிறது என்று??????

பூரணபரப்பிரம்மமே

திரிகர்த்தாக்களாகவும்! ஜீவ சிவமாகவும்! ஐம்பூதமாகவும்! அனைத்து உலகாகவும்! சராசரம் ஆகவும்! சுகவமுமாகவும்! இருக்கிறது. இயங்குகிறது. மறைகிறது என உணர்க.

அவன்! அவள்! அது! ௯௨
நான்! நீ! என்று
கலங்கும் பேதத்தைத் தவிர்
எல்லாம் ஒன்றே. மண்ணாகிய
பரமே! பரமாகிய யாமே! அதுவேயாம் என
க்க.
அந்த பரிபூரண பிரம்மம் அல்லாது
எவரும்! எதுவும் இல்லையெனாஸத்தியமாய் உணர்க.
அதுவேயாம்! யாமே அது! எனத் தெளிக.
உனக்கு பேதம் தோன்றுவது எதனால் என்றால் ????
கண்ணால் காணக் கூடிய எல்லாம் வேறு!
வேறு! ஈஸ்வராதிகள் வேறு! வேறு!
நீ வேறு! யாம் வேறு! என்று
எண்ணும் பேதபுத்தியானது!!!
எல்லாம் மண்மய கோலாகவே! என
மண்ணை உணர்ந்து; மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய
யாமே! யாமே அது! அதுவேயாம்! என உறுதி
யினால் அகண்டாண்ட பாவனை செய்து சும்மாவே
சுகமாக இருப்பாயாக.

குறிப்பு:— வேறு வேறாக தோற்றுவது அனைத்தும்
மனதின் வாஸனைக் காட்சி என உணர்க.

லௌகீக கல்வாதர்ம 93

குருதிப் பிறைப்பின்!

சொந்த! பந்த! பாச! பற்றை நாசம் செய்யும்

வேறு வேறாய்! வேறு வேறாய்!!

தோன்றும் பேத புத்தியானது!

எந்த கர்ம காரியங்களாலும்! தேவ தெய்வ பக்தி உபாசனைகளாலும்! நீங்காது என உணர்க.

அகம் பிரம்ம பாவனையால் நாசமாகும்.

ஆ...... கூ........ வே?

அகம் பிரம்ம பாவனையின் உறுதி நிச்சயமே,

(A) அஞ்ஞான சந்தேகத்தை நாசம் செய்யும்.

(B) விபரீத பாவனையின் தோஷம் " .

(C) அசைவற்ற சகஜ சமாதியைக் கொடுக்கும்.

(D) சதிபதி! பாசபந்தத்தை நாசம் செய்யும்.

அதுவே நாம்! நாமே அது! என சும்மா இருப்பாயாக.

திரிமூர்த்திகளையும் (94)
தெய்வங்களாக கண்டால்
தெய்வபந்தம் உண்டாகும்.
அவர்களை ஸத்குருவாக கண்டால்
ஆன்மபலம் உண்டாகும் என உணர்க.

தேவதெய்வ உபாசனை நிலையிலும்,
கர்மகாரியங்கள் நிலையிலும்,
தொடர்பாகச் செய்யும் தேவதெய்வங்கள் என்றும்
அவர்களின் இருப்பிடமாகிய உலகங்கள் ",
" மோக்ஷவென்றும், அவர்களை
அடையும் ஜப தபமென்றும், இல்லறதர்மமாகிய
தீர்த்தம்! க்ஷேத்திரம்! ஸ்தலம் என்றும்!!!
தானதர்மங்கள் என்றும், எலிப்பொறி போல
மனதைக் கவர்கின்ற, மயக்கங்கள்!
ஒன்றுமே இல்லை என உணர்க. இருப்பதெல்லாம்!
காண்பதெல்லாம்! ஒரே மண்மயமே!
முன்னறிய பரமே! பரமாகிய யாமே!
யாமே அது! அதுவே யாம்! என அசைவற்று
கருங்கல்லைப் போல் இருப்பாயாக.

ஓர் முக்கிய உண்மை 95

மாயாவுக்கு மந்திரங்கள் தேவை இல்லை

மந்திரங்களுக்கு மாயா தேவை இல்லை

ஆ........கூ...... ...வே?

எல்லா மந்திரங்களையும்!

அவைகளை ஓதும் குருமார்களையும்!

மன அசைவை ஏற்படுத்துகின்ற அனைத்து விடு.

காரண காரியங்களையும்! ஒதுக்கி வைத்து

எல்லாம் ஒன்றே! அது சிவமே! அது

யாமே யாமே அது! என கருங்கல்லைப் போல்!

அசைவற்றிருப்பாயாக.

அ......தா...... .....வ......து?

காமக்குரோதாதி ஆறு குணங்களையும்!

வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்!

முதலிய வக்கிர குணங்களையும்! சோகம்!

மோகம்! போகம்! முதலிய பிறவியின் வித்துக்களையும்

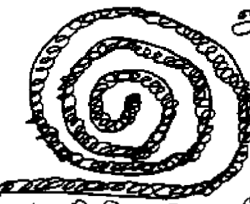

ஆறவ் யோகமாயா
மந்திரங்களின் 96
மொத்த சொருபமாகும்.
மணிக்ரீவம் என்றுவே.
மந்திர சொருபத்தை பொருள்படும்.
துவைதம்! விசிஷ்டாத்வைதம்!
அத்வைதம்! இதுவிய மதவாதங்களையும்
ஒதுக்கி வைத்துவிடு. அத்வைதம் ஒன்றே!
அதுயாமே! யாமே அது! என கருங்கல்லும்
போல் அசைவற்றிருப்பாயாக.
மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால் ?????
ஓர் இயல்பான! நிரந்தரமான! அறிவுசொருபமான
எம்மிடம்! மனம் தோன்றி. அம்மனதின்
கற்பனையால்! நாமரூப ஜகம் தோன்றி
யதால்; அம்மனதின் கற்பனைக்கு ஏற்றவாறு
ஜகம் (மண் எப்பரம்!) அமைவதால்;
பூரணமான பரமே அங்கிருக்கிறது
கற்பனையான ஜகம் இல்லையென உறுதிசெய்க.

97

ஆணவ லோகமாயா
திரிகர்த்தாக்களின்
நிழலாகத் திகழ்வதால்,
ஜீவமுக்தொசாமியக்கும்
அபார ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது.

பரந்து விரிந்த அறிவான அகம்
பிரம்மம்! என்றெம்மோதும் வேறற்ற
அபேதபரஞானத்தால், பேதபுத்தியைத் தள்ளி
அசைவற கருங்கல்லைப்போல் இருப்பாயாக.
இங்ஙேர் உண்மையை உணர்வாயாக !!!!
உண்மையாகவே இவ்வுலகம் இருக்குமானால்,
எம் உறக்கத்திலும் அசைவற்றிருக்க வேண்டும்.
அப்படி இல்லவே இல்லை மேலும் இந்த நாமரூப!
ஜக ஜீவ! தோற்றம் எல்லாம், வந்து,
இருந்து, மாறி, மறைந்து விடுவதால்,
அவை இல்லையென உறுதி நிச்சயம் செய்து,
பிரம்மம் சத்தியம்! ஜகத் மித்தை! என்ற
நிலையில் கருங்கல்லைப்போல் அசைவற இருப்பாயாக.

ஆகவே யோகமாயா 98
அமாநு ஆற்றல்
உள்ளதாகையால் அது
மந்திரம் தேவையில்லை.
மந்திரம் செய்வதை
மாயா செய்துவிடும். மந்திரம் அப்படிச் செய்ய முடியாது.
மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்?

எம் மனோவிருத்தி! 8 வயதுவரை இல்லை.
" 70 வயதுக்கு மேல் இறந்து விடுகிறது.
" இவ்விரண்டுக்கும் இடையே

ஆடாத ஆட்டம் ஆடி! வேண்டாத செயல்களை
செய்து! குரங்காட்டம் செயல்படுகிறது!

நான் எனதினையும்; வேகத்தினையும்; ஆகாயப்ப தீதினையும்!

அது இன்ப துன்பமே! அது ஜனனமரணமே!

ஆகவே முன்னும்! பின்னும்! இவ்வாதமனைத்!
இல்லை யென்றும்; அவை சத்தாகிய ஸ்ரீ
சொரூபமே முத்தாவஸ்களிலும். எத்தாவத்திலு
உண்டென்றும்; அதுவே யாம் என்றும்;
யாமே அது என்றும்; கருங்கல்லைப் போல்
அசைவற்றிருப்பாயாக.

99

முன்னும்! பின்னும்
இல்லாதமனம்!
ஸங்கல்ப வழியாகவே
இருப்பதாலும் அதைபாவனையாக
மாற்றிவிடாமல் செய்வாயாக

விண்வெளியில் பரந்து விரிந்த
ஆகாயமும்,
ஒரு குடத்தினுள்ள ஆகாயமும் ஒன்றேயாகும்.
குடம்தான் உபாதை (திரையே!) அதே போல்
வெளியில் உள்ள பரமாத்மாவும்! குடம்
எனச் சொல்லும் சரீரத்தினுள்ளும் உள்ள
ஆத்மாவும் ஒன்றே. இங்கும் சரீரம் தான்
உபாதை (மறைப்பு) ஆகும் என உணர்க.
அந்நிலையால் உணர்ந்து குடமும் சரீரமும்
மண்ணே தான். அப்படியானால் எல்லாம்
ஒன்றே. ஒன்றே எல்லாம். அது மண்ணாகிய
பரமே! பரமாகிய யாமே! யாமாகிய பரமே!
அதுவே யாம் யாமே அது! என்ற அகண்டாண்மை
பாவனையால் கருவிகவிழிபோல் அதையாமல்
இருப்பாயாக.

விண்வெளி ஆகாயமும் (100)
குடத்துள் ,,
யோகமாயா நிலையில் ஒன்றே.
குடம்! பரஅம்ஸ மண்ணுடும் எனை உணர்க.
இதை ஒருநிலையில் உணர்ந்தால்?
சி வோ ஹ ம்! எனச்சொல்லும்
மஹா வாக்கியமானது, சிவம் + அஹம் =
சிவோஹம் என விளங்கும் அதாவது சிவமே
நாம். என்பதே ஸத்தியம். இந்த மஹா வாக்
கியத்தை ஒத்தத தத்துவம் அஸி ஆகும்.
அதாவது தத் பத வாச்சிய பரமாத்மாவும்! ஒ ஆ
துவம் பத வாச்சிய ஜீவாத்மாவும்! ன் கு
றே ம்.
இந்நிலையில் ஸத்தியமாக உணர்ந்து???
ஆய (அனைத்து) மனோ பேதத்தை! தன்று.
,, ,, ஐக ஐக்கியத்தை! ஏற்றுக்
கொள்.
அங்கும், இங்கும், எங்கும், இருப்பது ஒன்றே.
அதுவேயாம்! என கருங்கல் பிம்பம் போல் அசைவற்று
இருப்பாயாக.

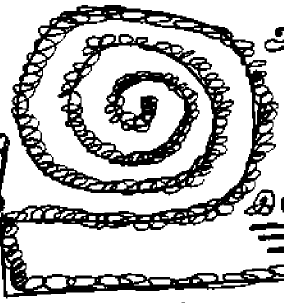

ஆயமனை வேதமும்! (101)

ஆயஜக ஐக்கியமும்!

இருநாங்களில் உணராவாம்.

இதை எப்படி விளக்க முடியும் எனில்???

ம னை ம ய க லீ பி த மா ன ! ! ! ! !

நாம ரூப! ஜக ஜீவர்கள்! எல்லாம் பதுமைகளே.

எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய பரமே! அதுவேயாம்!

எ ன ஒ ன் று ப டு த் து!

திரிகர்த்தாக்களும் கர்த்தாக்களாக இல்லை.

பர அம்சமான ஸத் குருவாக இருக்கிறார்கள்.

எ ன ஒ ன் று ப டு த் து!

இதனை பவஸாகரம் என்ற கடல் வற்றிப்போகும்.

அங்கு ஜீ வ ன் மு க் த னு க! பிரகாசிப்பாய்.

இந்நிலையால் அசைவற்ற கருவிகளில் போலி பிரகாசிப்பாய்.

இங்கு ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும் ???????

102

உலகை நாம ரூபமாக
கண்டால் மனோ வேகம்
ஆகும்.
உலகை மண்ணாக உணர்ந்தால்
ஆய ஜீத அபரா சுத்தமயமாகும்.

கண்ணால் காணக் கூடிய, அனைத்தும்,
காதால் கேட்கக்கூடிய அனைத்தும்! எல்லாமே
சி வ் சொ ரு ப மே பரமே

சிவத்துக்கு பரந்திற்கு அன்னியமாய்
எவரும்! எதுவும்! இல்லை. என்ற சாஸ்வதமான
பாவனையை திடமாக செய்வாயாக.

இது எப்படி முடியும் என்றால் ?????????
மனம்! மாயா! மனோ அவஸ்தை! இவை
அனைத்தையும் இருப்பும்! இயக்கமும்! உடை
யதான, நாமம்! ரூபம்! ஆகிய அனைத்திலும்
ஊடுருவி நிற்பதான பிரம்மம் அல்லாமல்
எதுவும்! எவரும்! இல்லையென்ற திட
உணர்வோடு இருப்பாயாக.

மண்ணில் பாண்டமில்லை
மண்ணில்லாமல் „ 103
அதே போல் ?
பரத்தில் நாமரூப பிரபஞ்சம்
„ „ இல்லை.
இல்லை பரம் இல்லாமல்

இங்கு அனுபவம் எப்படி பெருகுமென்றால்?

சுத்தமானபரப்பிரம்மத்தில் நாமரூப!

பிரபஞ்சம் இல்லை என்றும், சுத்தப்பரப்பிரம்

மம் அல்லாமல், நாமரூப பிரபஞ்சம்!

இல்லவே இல்லையென்றிட உணர்வால் தெளிந்தும்,

அதில்? வாக்கின் வியவகாரத்தில் மட்டும்,

நாமரூப பிரபஞ்சம் இருப்பதாக கற்பிக்கப்

படுகிறது. ஆகவே இந்த நாமரூப உலகத்தை!

வி வ ஹா ர ஸ த் தி ய ம்!!!

பேசிப் பேசிப் பேசியே உலகம் உண்மையென நம்பப்படுகிறது

உண்மையில் உலகம் இல்லை. பிரம்மம் ஒன்றே

உண்மை! அது நானே! நானே அது! என உணர்.

இவ்வுலகம் விவகார 104
சத்தியமே. அதாவது
இருவருக்கொருவர் வேறு
பாடே! இல்லாத உலக
இருப்புடையதாக காண்கின்றனர்.
மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்

இருமை இல்லாத உறக்கம்!

என்கிறீர் அதன் பொருள் என்னவென்றால்????

அந்த உறக்கத்தில்; ஆன்மாவும்! மனமும்!

ஒன்றாக இணைந்த தன்மையால் அங்கு மனமில்லை.

ஆன்மா ஒன்றே தனித்திருக்கிறது என உணர்க.

அதே நேரம் கனவு காணும்போது, ஆன்மாவும் மனமும்

இணைந்து பிணைந்தால்; மூன்றாவதாக நாமரூப ஆத

ஜீவ/பொருள்கள் கனவின் நிலையில் தோன்றுகிறது.

கனவோ! நனவோ/ இவ்விரண்டையும் தன்றாக.

எம்மிடையே கிராண்டும் தோன்றுவதால், அந்த

எல்லாம் மாயமே! மாயமே அது! அதுவே மாயம்! என

பாவனை செய்து சஞ்சல மனதை நாசம் செய்க.

ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்

ஆன்மாவுடன் மனம் இணை
கிறது என்றால், மனம் கரை
ந்து ஆன்மாவுடன் ஐக்கியமாகவில்லை.
இணை சேர்ந்தது போன்று இணைந்திருந்தது.

மேலும் ஓர் உண்மை என்னவெனில்???
அகம் பிரம்மம்! ஜகம் பிரம்மம்! அகமே எல்லாம்!
என்ற அகண்டபராபாவனையால்; மாயாவின்
மயக்கம்! சந்தேகலக்கம்! மனமுடிச்சு!
எண்ணத்தின் பின்னல்! சஞ்சிதம் ஆகாமியம்
ஆகிய இந்த நான்கும் சர்வநாசமாகும்.
மேலே கூறிய இந்த நான்கும் நாசமாகும்
மார்க்கம் என்னவென்றால்??????????
நீயும் பிரம்மம்! யானும் பிரம்மம்! எல்லாமே
பிரம்மம் என கல்பகோடி காலம் போதித்தாலும்;
ஒருவர்க்கு ஒருவர் சொன்னதும் திரும்
நெட்டுருபோட்டுபடித்தாலும்; ஆயிரம் முறை
காதால் கேட்டாலும்; ப ல னி ல் லை எனச்
சொல்கிறார் ஸ்ரீ குருதேவர். அதன் காரணம்?

ஸ்ரீபகவானின் திருப் 106

யையெய்து வினை உலரவில்

லையானால் ஸத்குரு

கருணையால் அவ்வினையை

எரிக்க முடியாது என உணர்க.

ஏதோ நாமரூபம் உள்ள ஒரு

ஸ்ரீ ப க வா னி ன் ! தி ரு வை யை !

பெறவேண்டும் என்கிறார் ஸ்ரீ குருதேவர்.

இதன் காரணம் :— அறியாமையால் ஸ்ரீபகவா

னின் படைப்பை நான் எனது என அபிக்த

வினையானது உ ல ர வே ண் டு ம். என உணர்க.

பின்தான் வினை நாசமாகும்.

வினை உலராத தன்மையால் ஒ....ன்....றே

இரண்டாகவும் ! துவைதமாகவும் மேலும்

பலவாகவும் ! உலகம் & ஜீவர்களாகவும்

தோற்றுமேயன்றி ஒன்றுகத்தோற்றுது.

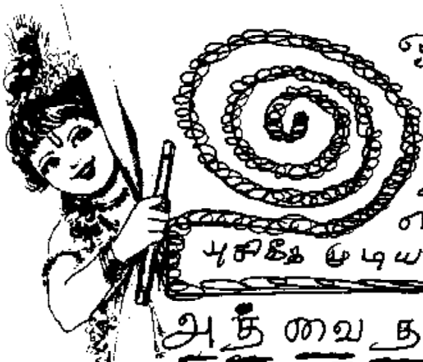

ஓர் உண்மையை உணர்க (107)

நாமரூப உலகம்
ஸ்ரீ பகவானின் திருஷ்டியாக
இருப்பதால் அவன் அனுமதி
பெறாமல் அதைப் புசிக்கக்கூடாது
புசிக்க முடியாது. அப்படி புசித்தால்,

அத்வைதம் அனுபவமாகாது.

வாய் ஞானமாக இருக்கும் என உணர்க.

அனுபவ ஞானம் பெறுபவர்கள் ஸ்ரீ பகவானின் கருணையைப் பெற வேண்டும்.

ஸ்ரீ பகவானின் கருணையைப் பெற்றுக் கொண்டு!!

யாம் பிரம்மம்! யாம் உடலல்ல!!

உலகம் ,, உலகம் நாமரூப!

ஜக! ஜீவனல்ல! என்று மெய்யுணர்வோடு

அகம் பிரம்மம்! ஜகம் பிரம்மம்! அகமேயெல்லாம்!

என தைலதாரை போல் தியானம் செய்தால்,

தூங்குபவன் கையில் உள்ள மலரானது!

எப்படி அவன் கையிலிருந்து தானே நழுவி விடுமோ?

அப்படி உலகம் உன் அனுபவ பார்வையை விட்டு

தானே மறையும் இது சத்தியம்.

108

ஹிரண்யன் பிள்ளை ஒருவனை பற்றிக் கொண்டும், அவன் உடைமையாகவும், அவனியக்கமாகவும் உணர்ந்து அவன் கிருபை பெற்றிருந்தான் பிரஹலாதன் பாலகன்.

அதைப்படி உன் சுய அனுபவத்தில் இருந்து கொண்டு வரவேண்டுமென்றால்?

ஐம்பூதகளும் இல்லை. திருஷ்டிகர்த்தாக்களில்லை

(அவர்கள்) ஆணவ ஸத்ருவாக இருக்கிறார்கள்.

இங்கு போதிக்கிறவர்களும், கேட்கும் நீயுமில்லை.

(இங்கு) நாம் இருவரும் நாமரூபமாக இல்லை.
மண்ணாகிய பரமாக இருக்கிறோம்.

எல்லாம் பொம்மைகளாக இருக்கிறது.
பொம்மை வாட்டமாக தோற்றுகிறது. ஆ
மண்ணாக உணர்கிறோம். ஞர்?

மண்ணாகிய பரமே! பரமாகிய நாமமே! நாமமேஅது
அதுவேயாம் என அனுபவம் கூடிடவே,
மறந்தில் பழக்கம் பழக்கமானது, எப்படி மறந்ததை
விட்டு(நீக்க) அக்ஷமோ!!! அப்படி நாம ரூப உலகம்!
உன் மாயையை (மட்டும்) விட்டுவிடுவதே உய்கதி சத்தியம்.

109

அங்கு உலகம் உன் வசம் ஆகும். அதாவது நாம் ஜக ஜீவர்கள் எல்லாம் உன்வசம் ஆவர். இது அனுபவவாசகம் ஆகும் கற்பனையல்ல.

அப்படி மறைய விடாமல் தடுப்பது எது என்றால் ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

நித்திய கடமை என்ற நியமன் கர்மா என்றும் தினமும் தவறாமல் செய்யும் பூஜையின் பக்தி! ,,

அனந்த வித தேவ தெய்வ உபாசனைகள்! ,,

இவ்வுலகம் மனத்துடையான கர்ம காரியங்கள் எல்லாம். அந்த பிரம்மத்திற்கு! அன்னியமாயில்லை என்றும். அதில்! இதில்லை! அதுவில்லாமல், இதில்லை!!! அதுவே யாம்! யாமே அது! என்ற அகண்ட பர நிச்சயத்தால் அசைவற்றிருப்பாயாக.

110

நான்கு மஹாவாக்கியங்களே! பரிபூரண பிரம்மத்திற்கு லக்ஷியம் ஆகுமேயானால், வேறு எந்த வேத வேதாந்த வாக்கியங்கள் கூறும் லக்ஷியம் ஆகாதா?

இதை எப்படி உணர வேண்டுமெனில்?

குற்றம் குறை இல்லாத, எந்த உபாதையும் இல்லாத; சோகம், மோஹம், பயமில்லாத, ஸத்தியம் என்ற ஒன்றே மஹாவாக்கியங்களின் லக்ஷியம் ஆகும்.

மற்றும் நாமரூப! ஜகத் ஜீவ! ஈஸ்வராதிகளின் லக்ஷியமல்ல. அந்த ஒன்றே யாம்!

யாமே அதுவென அசைவற்று இருப்பாயாக.

இது எப்படி உறுதி ஆகிறதெனில்??????

ஸாஸ்திர வேத வேதாந்தமும்! இவைகளின் உட்கருத்தை உணர்ந்த ஸ்ரீ மஹான்களும்! என்னை சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றே?

நாம ரூபத்தை

சொல்லும் பொருளும்

என்றன் சொல்கிறார்கள்

என்றால்? ஒருபொருளை

சொல்லால்தான்

விளங்கப்படுத்த - இயம்பப்படுகிறது என்றாகிறது.

பிரம்மம் ஸத்யம்! என்றும்;

ஜகத் மித்தை என்றும், ஆதிசிவமாகிய,

எம் ஸ்ரீ குரு தேவரும் இவ்விதமே அருள்வதாலும்

சந்தேக, கலக்க, பயம் வேண்டாம்

எல்லாம் பொம்மைகளே! பொம்மலாட்டமே!!

எல்லாம் மண்மயமே! மண்ணாகிய மாயமே!

பரமாகிய மாயமே! மாயமே அது! அதுவேயாம்!!

என்ற பரமான விஷயானதை உணர்ந்திருப்பதாக.

இந்நிலை பெறுவதற்கு எப்படி அனுபவம்

கூட்ட வேண்டுமெனில் ??????????

நாமமோ? அதைத்தாங்கும் ரூபமோ?

எல்லாம் மண்ணே! மண்ணாகிய மாயமே!

பரமாகிய மாயமே! மாயமே அது! அதுவேயாம்!

பொருள் இல்லியா
றலி; அனுதவிாக்கும் (112)
சொல்லும் இல்லை சொல்
லாக்கம் இருந்து அதன் பொருள்
இல்லியாறல் சொல்வால்
எந்தவிதயோ ஞானமும் இல்லையென உணர்க.

எனச் சொல்லும் இவ்வாக்கியத்தில்
அ ஞு அ ா வ ம் சந்தேகமில்லை.

இங்கு ஒருவாக்கியத்தை எம்பிரான்புடைன உத்தமா
யோ ரு கி ரு ர்?

நாமமெல்லாம் கடந்து எங்கும் நிறைவாய்
நின்ற; த த்து வ மா ம் சிவம் ஆனை!
என்கிறார்.

இதன் பொருள்:— உண்மை சொல்கிறேன்
நாமம் என்றால் ஓ லிகு ம்
அதாவது பி ர ண வ ம்! ஆகும். இதுகாவாறு
பரத்தின் நிழலாகும். அப்படியானால் நாமம்
கடந்த நிலை என்றால்; பிரணவத்தின் முந்தையதாகும்.
ஆகவே பிரணவத்தின் முந்தையது பிரம்மமே
நிறைந்திருக்கின்ற, சி வ ம் ஆ னை என்றார்.
பரம் பொருளையே பிரமமானதைச் சொல்கிறார்.

113

பிரணவம் என்ற
ஒலியானது, சொல்
விளக்கமாக ஆகுவித்தான்
நாமரூப ஜகம் இருப்புடையது
இருக்கும். இயங்கும். விளங்கும்.
இவ்வாறான உலகம் இருக்கவில்லாததே.

ஆகவே த த் து வ ம் எனச்
சொல்லும் காரணம் என்னவென்றால்???
தற்பத ஈ ச னு ம்! துவம்பத ஜீ வ னு ம்!
இவ்விரண்டும் ப ர அம்சமானதே. ஆகவே
இவர்கள் ஆணையாகச் சொல்கிறோம் !!!!!!!
பிரம்மம் ஸத்தியம் !!! ஜகத் மித்தை !!!
என ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன் என உணர்க.
இந்த உறுதி நிச்சயத்தை பாவனை செய்வாயாக.
ஆ........ கோ........ வே? இ ங் கே???
அசைவற்று பூரண நிறைவாய் நிறைந்து
நிற்பதுவே அத்வைய மோக்ஷம் ஆகும்.
இதை விடுத்து?
உன்னை விடு! நிலைத்து நில்லாமல், கடல் அலையை
அசைவதே! ம ரே ம ய ப ந் த மா கு ம்.

ஆகவேதான் பரிமளான்
கள் சொல்லும் பொருள். 114

சொல்லும் பொருமற்று!

சும்மா இருப்பதுவே சுகம் என்றார்கள்.
இன்றாலியாரல் இன்றாலில் என்றும்.

இ.........ங்.........கு?

உன்னை அசைக்கக் கூடியவர் எ வ ரு ம் இல்லை.
,, ,, எ வ னு ம் ,,.
,, ,, எ து வு ம் ,,.

அசைப்பது தோற்றுகிறதே என்றால் அ(உன்)து ம ன ம் ஆ கு ம்

ஆகவே எம்! த னி மை யா ன வ னே!
தன்னில் தானே நிலைத்து நிற்பாயாக.

ஆ க வே? இ ங் கு!

உ ன் னி ல்! நீ! நிலைத்து நிற்பதற்கு,
உ ன க் கு! அ ன் னி ய மா ய் தோற்றும்.

ஜீ வ னே? ஈ ச னே? வ ம் ப னே? தொம்ப னே?

ஒன்றால் வாமல்
ஒன்று இருந்தும்.
பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆகவே
இரண்டும் இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

எவரும்! எவனும்! எதுவும்! இல்லை.
இல்லை இல்லை! இல்லை இல்லை! இல்லவே இல்லை.
ஆகவே இங்கு? அகம் பிரம்மம்! பிரம்மம்
அகம்! அகமே எல்லாம்! என்றும்;
ஜகமும்! தெய்வமும்! அறியாமையின் ஜீவனும்!
இல்லை இல்லை! இல்லை இல்லை! இல்லவே இல்லை!
ஆனால்? இதில் கூறியவர் & கூறியவை!
எல்லாம்! பிரம்மமாக இருக்கிறது.
யாமும்! அதுவாகவே இருக்கிறோம்.
அதுவே எல்லாம்! அதுவேயாம்! யாமே அது!
என்ற உறுதி நிச்சயத்தில் அசைவற்றிருப்
பாயாக.

எவரும் என்றும் ஈசன் (116)

எவனும் என்றும் ஜீவனல்

எதுவும் என்றும் ஜீவ வர்க்கங்கள் ஆகும்.

இ ப் ப டி ப் ப ட் ட!

ஆசையற்ற! அசைவற்ற! நிச்சயமே!

அ க ண் ட பி ர ம் மா ன ந் த ம்

ஆ கு ம். இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!

இப்படி அகண்ட பிரம்மானந்த நிச்சயம்!

செய்யச் செய்ய! செய்யச் செய்ய!!

,, ,, ,, ,,

,, ,, ,, ,,

,, ,, ,, ,,

,, ,, ,, ,,

நாமரூப! ஜக ஜீவ! ஈச! தோற்றமெல்லாம்

அகண்டானந்த நிச்சயம் 117

செய்யும் போது எப்படி
நாமரூப ஜக ஜீவ தோற்றம்
மறையும் என்கிறாய்? மனம்
ஞான சோதியாக இருக்கும்.

உனக்கு மட்டும்!

படிப்படியாக! படிப்படியாக! படிப்படியாக!

” ” ”
” ” ”
” ” ”
” ” ”

குறையும்! மாறும்!! மறையும்!!!

சந்தேக! களங்க! கலக்க! பயமற்ற!

ஆனந்தமும்! பின் பேரானந்தமும்!

பின்! அகண்ட பரப்பிரம்மானந்தமும்!

தோற்றும்! உணர்வாய்! அனுபவிப்பாய்!

நீ! அது! ஆன தன்மையால் இதை

ஆனால் எல்லாம் பதுமைகளாகமாறும். (118)

அறிவுக்கும் முடையாத குணத் தையும் இருக்கும். ஆனால் எல்லாம் ஆடசொருபமாகும். அதுவது மன்றலானாலும் யாரும்.

சொல்லவோ! விளக்கவோ! உணர்த்தவோ! நீயும்! யாரும்! எவரும்! எதுவும் இல்லாமையால், அதை சொல்வாரும் இல்லை.

சொல்லும் நிலையால் ஏற்றுக்கொள்வாரும் இல்லை.

அது யாம் அதுவாகவே யாமாகவே இருக்கிறது. இருக்கிறேம்.

ஸ்வய அநுபவம் :- எல்லாம் பொம்மைகளாகவும், பொம்மலாட்டமாகவும் தா...... ண...... வா........ ம்.

பின் எல்லாம் மண்மயமாக உணரலாம்.

வேறு இவம் தம் குரு நீத நாயிலிருந்து 119

கொண்டு எல்லாம் மண்மயமாகக் காண்கும்.

எல்லாம் மண்மயமானால் அதுவே பரசொரூபம்.

பொம்மையாகக் காணல்.

மண்ணாக உணர முடியாது!

பொம்மையாக காணும் நிலை பக்தி ஆகும்.

மண்ணாக உணரும் நிலை ஞானமாகும்.

பக்தி சர்வார்ப்பணத்தில் நிறைவுறும்.

ஞானம் பிரம்மார்ப்பணத்தில் ,, .

இக்கலியுகத்தில் மன உருக்கத்துடன்,

சர்வார்ப்பணம் செய்யாமல், அநேக!

நேர்மையுடன் பிரம்மார்ப்பணம் செய்ய முடியாது.

இக்கவியில் அத்வைத அனுபவத்தை! 120

குருவும் & சிஷ்யனும்

ஏற்க முடியவில்லை. இயலவில்லை.

ஆ..........க..........வே?

இந்த அத்வைத ஞான நூலை, பெரும்பாலும் எவரும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை, முடியவில்லை.

கா..........ர..........ண..........ம்?

1. நான்! என்னை! விட முடியவில்லை.
2. மூர்க்கத்தனத்தை "
3. வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! இம்மூன்றையும் நாசம் செய்ய முடியவில்லை.
4. பொறுமை! பணிவு! நாவடக்கம்! குற்றம் குறைகளை மன்னிக்க! மறக்க! விட்டுக் கொடுக்க! விரும்புவதில்லை.
5. வாய் ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அனுபவ ஞானத்தை ஏற்பதில்லை.
6. குருவாக இருக்க ஆசைகொள்கிறார்கள். சிஷ்யனாக எவரும் விரும்புவதில்லை.

குருவாக இருக்க விரும்புகிறார்கள். 121
சீடர்களாக இருக்க எவரும்
விரும்பாமையாலும்; அந்
நிலையில் அடக்கி ஆள நினைப்
பதாலும் அந்நிலைகளும் பிரகாசிக்கவில்லை.

இப்படி ஆறு வித நிலைகளால்!

சாதகர்களால் ஏறிக முடியவில்லை.

ஆதலேயே தீ டன் ஸத்குரு!

ஆகிய இருவரும் இக்கலியில் இல்லை.

ஆ..... த..... வே?

சிவரகஸ்ய. ரிபு கீதையான்; ஸ்வய

அனுபவ நிலை. எவரெவர் பெற்றவரோ!

பெற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

அறிவாளிகள்! என ஞானியர்கள் சொல்வர்.

அனுபவித்து, சுவைத்தவர்கள்!

பேரறிவாளிகள் என்று ஜீவன் முக்தராவர்.

தனக்கு அன்னியமாய்
எவரும்! எதுவும்!
இல்லையென்ற காரணத்தால்
முறை பயம் இயங்கிற
ஆட்டிப் படைப்பதால் ஞானி
வரும் உள்ளவர்கள் மட்டும்;
அத்வைதத்தை எந்த பயம் கொள்கிறார்கள்.

122

தான் தானாக இருப்பதற்கும்;

தன்னைத் தானே சுவைப்பதற்கும்;

தன்னை அறிவும் அறிவை அறிவதற்கும்;

ஜனன மரண நாசம் செய்வதற்கும்;

இனி பிறவா நிலை பெறுவதற்கும்;

இன்பம் துன்பம் நாசத்திற்கும்;

பிறவி தோஷ குணம் நாசத்திற்கும்;

ஜீவன் முக்தி பெறுவதற்கும்;

இக்கவியால் எவரும் விரும்புவதில்லை.
ஆகவே அத்வைத ஸ்வய ஞானுபவ நூல் என்ற
ஞான நூல் பிரசித்தி ஆகவில்லை. தேவையில்லை.

பாபா.

நிதாகனின் அனுபவம்!

ஹே பராத்பரா! பரம கிருபாநிதே!
பரம தயாளா! பரம புருஷா!
புருஷோத்தமா! பரஞ்ஜோதி
சுடரே! அகண்டானந்தமே!
ஹே ஸத்குருவார்யா! குருதேவா!
பரபோதம் பெற்ற உமது திடமான
கருணையினால்; புண்மதியடைந்த
அடியோம்! எம் சிறுமை நீங்கி;
சமய ஜாதி சின்னம் எதுவுமில்லாத; அகண்ட
பரிபூரணமான நிலையைப் பெற்று
விட்டோம். ஹே ஸத்குரு தேவா!

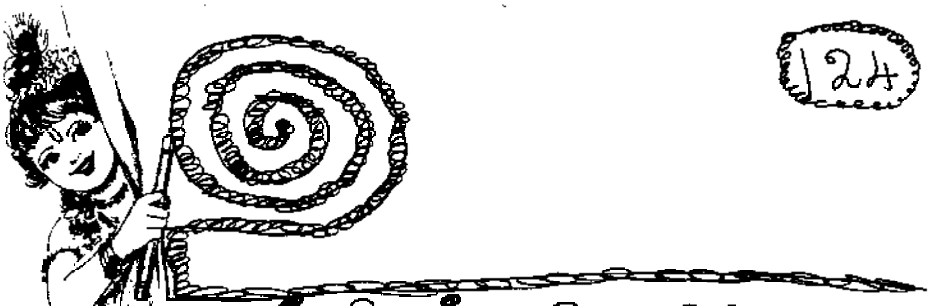

யாம் பிறந்த பிறவிப் பயனை
அடைந்துவிட்டோம். உம் பரம
கிருபையினால், யாம் செய்ய வேண்
டியதை எக்குறையுமின்றி செய்து
முடித்துவிட்டோம். உம் கருணை
யினால் பெற்ற உபகாரத்திற்கு;
கைமாறு செய்ய இவ்வுலகில்
எதுவுமே இல்லை. அப்போதைக்கு
உம் திருவடியில் அனந்தகோடி!
நமஸ்காரம் செய்கிறோம் அதுவும்
உபசாரம்தான். பரமார்த்தீகத்தில்
எமக்கும்/உமக்கும் எந்த பேதமும்
இல்லவே இல்லை.

ஹே பிரபோ! உம் கருணையினால்
யாம் பெற்ற அருஞானத் திருஷ்டியினால்!
எங்கும்! எதிலும்! எம்மை உணரும் அபேத திருஷ்டி
உரையாடும் யாமுமில்லை! நீயும் இல்லை!
எமக்கு உபதேசித்த சிவரகஸ்யமான
அந்த நூலும் இல்லை.
பந்தபாச வலையில் சிக்கிய ஜீவனில்லை
அவர்களை சிருஷ்டித்தோம் எனக் கூறும்
ஈசனும் இல்லை. வகுத்துக் கூறும்
ஜகமும் இல்லை. ஆனால் எல்லாமே!
அகண்டானந்த சொரூபமான!
பரப்பிரம்மமாய் எம் அறிவுக் கண்ணால்

காண்கிறோம் யாமும் அதுவாக
இருக்கிறோம் ஸத்சித் ஆனந்த
சொரூபனே!
உம் (யாம் பெற்ற) கிருபையினால்; அகண்டா
னந்தத்தால் எம் அறியாமை முற்றிலும்
நீங்கி; நிர்க்குண பரப்பிரம்ம ஞானம்
பெற்று; எல்லா கர்ம பந்தமும் நீங்கி
யவனாய்;
காமாவில் சிரத்தை அற்றவனாய்;
விஷய குணமயமான பிரபஞ்சத்தின்
உண்மை இறந்து (விட்டது)

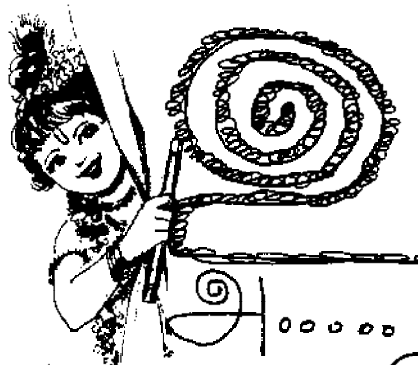

அ...... த...... ன...... ல்?

துவைதபயம் நீங்கிவிட்டது.
யாம் அதுவாகவே இருக்கிறோம்.
குருதேவா! உம்பரமகிருபையினால்;
ஒருவிநாடியில் குற்றம் குறை காணும்
பேதபுத்தி நாசமானது. எல்லாம்பிரம்மம்.
எங்கும் பிரம்மம். யாவும்பிரம்மம். என்ற
திட நிச்சயத்தைப் பெற்றுவிட்டோம்.
அந்த நிச்சயத்தால், யாம் பூரணதிருப்தி!
அமைதி! சாந்தி! பெற்றுவிட்டோம்.

28

சென்ற விநாடி வரை! அறி
யாமை என்னும் பகையால் கெட்டோம்
இந்த விநாடியில் உம்மால்
அபயஸ்தம் பெற்றோம். சென்ற
விநாடி வரை! பேதை மனதால்
கெட்டோம். இந்த விநாடியில்
மனபோதை நீங்கி மனோநாசம்
அடைந்தோம். சென்ற விநாடி
வரை இயலாத வறுமையில் திரிந்தோம்
ஆத்ம சக்தி பெறா வறுமை
இந்த விநாடியில் ம கலக்கமற்றோம்.
சென்ற விநாடி வரை ஜீவத்வத்தா
கெட்டோம்.

அந்தவிநாடியில் யாமே!
சிவமென ஆனோம்.
சிலகாலங்களுக்கு முன்பு!
அறியாமையினால் அலைந்தோம்.
இன்று உம் கருணையினால் யாம்
ஆன்மாவென உணர்ந்தோம்.
சிலகாலங்களுக்கு முன்புவரை!
தேகமே நானெனத் திரிந்தோம்.
பார்க்கும் பொருளாய் இருந்தோம்.
இன்று உம் கருணையினால் யாம்
பார்ப்பவனாய் இருக்கிறோம்.
சிலகாலங்களுக்கு முன்புவரை.

யாம் சித்தமணமயாங்கி இருந்தோம். இன்று உம் கருணையினால் ஸின்மயம் யாம் என ஆனோம்.

சில காலங்களுக்கு முன்பு வரை மஹாபாபி நாம் என்றிருந்தோம். இன்று உம் கருணையினால் ஸித்பரம் யாம் என ஆனோம்.

ஹே குருதேவா! உம் கருணையினால்: மன சந்தேகங்கள் நீங்கிற்று. சொந்த பந்த பவ பாசங்கள் நாசம் ஆயின. ஜக ஜீவ ஈச மயக்கங்கள் விலகியது. எல்லாமே பிரம்மமென்றும்

அதுவே யாம் என்றும் உறுதி
நிச்சயமாயிற்று. எல்லா நாம
ரூபமாய் தோன்றுவது எம்முடைய
சித்தம் தான். அதே சித்தம் இந்த
விருடியில் யாமாகிய பிரம்மம்
ஆயிற்று. தூலமாக தோன்றிய
ஐந்த உடல்களையும் காணேம்.
சூட்சுமமாய் தோன்றும் தேவருடைய
உடல்களையும் காணேம்.
மூலமெனச்சொல்லும் மாயாரூபம்
காணேம். காம மோஹம் உண்டு
பண்ணும் அவைகளையும் காணேம்.

மனகற்பனையால் தோன்றும்
எந்த நாமரூபங்களையும் காணேம்.
காலம்/ தேசம்/ வர்த்தமானம்/
எவைகளையும் காணேம். சர்வ
சாட்சியாய் உள்ள பரவஸ்து
வாயும்/ அதுவேயாமாயும் இருக்
கிறோம். இரண்டு என கூறக்கூடாது.
அப்படிக்கூற நேர்ந்தால்/ (சொல்ல நேர்ந்தால்)

A குடஜலமல்ல குட அளவுள்ள ஜலமாகிய
பரமாத்மா/ யாம்/ என்றும்;
அகண்டானந்த சமுத்திர ஜலம்/
பரசொரூபமாகிய/ அது/

133

என்ற இரண்டும் | நாமரூவி
பேதம் | என்றும், ஜகத்தில் பேதம்
இல்லை என்றும், இரண்டும் ஒன்றே
என்றும் அறிக. இருமையென
பிரம்மமல்லாதனவையும்
காணேம். (என்ற வாக்கிய விளக்கமாய்)
இருக்கிறது என்ற நிலையில் எந்த
(தூலம் சூக்ஷ்மம்) நாமரூபமாக |
இருந்தாலும் | அது | அதுவே | ஆகும்.
நாமரூபப் பொருளோ ரூபநாம சொரூபமே
எது எதுவாயினும்,

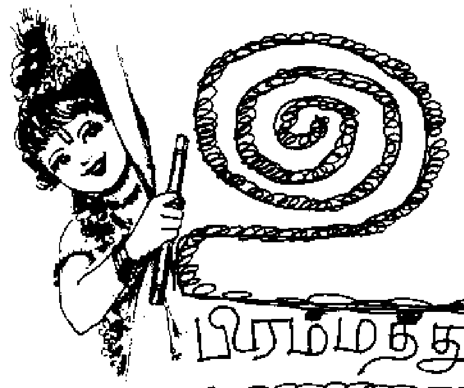

134

பிரம்மத்துக்கயலாய் இல்லை.
அது எமக்கயலாயுமல்லை.
எம்குருதேவா! இந்தஸ்வய அனுபவத்தை
பெற்றதும்
கிருபையன்றோ? உம்மஹிமையை என்சொல்வோம் யாம்?
ஸத்குருவார்யா! நீ அருளும் உபதேசத்தால்.
எம் கவனக்குறைவின்! ஆவரண
மயக்கமும்! விக்ஷேப கலக்கமும்!
நாசமானது ஐயனே! அத்துடன்
எம் இயல்பான! ஸாஸ்வத
ஸொரூபமான! வாக்கால் விவரிக்க

135

முடியாததான ! அகண்டா
ணந்தப் பேரொளியாய் !!!
பெரிதுக்கும் பெரிதான !!!
பிரம்மாண் மாவாய் !!!
ஈசன் & ஜீவன் ! ஆகவான
எவரும் & எவையும் ! இல்லாததான !
சர்வ ஸதானந்த பிரம்மமாய் யாம் !
இருக்கிறோம் பிரபோ !!!!!!!!!
ஹே கிருபா ஸாகரா !!!!!!!!

136

இ வேதியன்/பிராம்மணன்
என ஜாதி அடிப்படையால்
மனதுடையோர் சொல்லக் கேளீர்.
உம்முடைய உபதேசத்தால்
ஸாஸ்வத சமாதி நிலைபெற்றும்
பெருமைமிகும் பிராம்மணன் என
ஆனேம் ஐயனே.

குறிப்பு :- வேத வேதாந்தம்/ஓது
வோன்/வேதியன்/
வேதாந்தம்/யாம்/ எனஆனவன்
பி..... ரா..... ம்..... ண ன்!
ஆவானீர்.

137

ஹே ஸத்குரு வார்யா! உம்
முடைய உபதேசத்தில் சொல்லும்,
ப்ரக்ஞானம் பிரம்மம் என்னும்
மஹாவாக்கியப்படி, உடல்!
உலகு பிரக்ஞையை நாசம்
செய்து; முதலில் தெய்வ பிரக
ஞையோடு இருந்து; பின் ஆத்ம
பிரக்ஞையோடும் "பரமாத்ம
அறிவு நிலையில்"
சாதனை செய்து,
எம் அறியாமையின் அஞ்ஞான சந்தேகத்தை

நாசம் செய்து; அகண்
டானந்த போதம் பெற்று
ஜீவன் முக்தனை ஆகி விட்டோம்
ஐயனே!
இதை எப்படிப் பெற்றோம் என்றால் ???????
எம் ஓர்மித்த சிரவணத்தால்!
எம் தேகாத்ம புத்தி நாசமானது.
ஆத்மாவே யாம் என்ற பிரம்மாண்ம
அறிவு மேலோங்கியது. எம் தீர்க்க
மான மனனத்தால் அதுவும்
மறைந்து; அகண்டாண்ம போதம்

என்ற, பேர நினைவு ஸ்வய
அனுபவமாக இயல்பாகவும்!
இயக்கமற்றதாகவும் பெற்றும், எம்
ஜீவ & ஈச! கர்த்ருத்வம் தொலைந்து,
அகண்டபிரம்மானந்த நிலையில்;
யாம் ஜீவன்முக்தனாக! இருக்கிறேம்
ஐயனே.
மே.......... வு......... ம்?
எக் குறையுமின்றி! நிறைவுமின்றி!
குற்றம் குறை! குணம்குறிகளைவையு
மின்று

நீ மறைப்புச் தெரிவுமின்று

மாயா

மனோமய மயக்கங் களைவையுமின்று

பிரிவுமில்லாமல்; தனதுமில்லாமல்

பேதமுள்ளனவையுமின்று

றும் அகண்ட பேரறிவுமயமாகவே இருக்கிறோம்.

இந்நிலை பெறச்செய்த உம் மஹிமை தான் என்னே?

ஐயனே! வாக்காலோ; வரியாலோ ; சொல்ல முடியவில்லையே ஐயா?

ஹே ஆதிமத்யானந்த ரஹிதா!!!

ஹே ஜோதி நித்யானந்த சொரூபா!!!

அகிலாண்ட கோடி பிரம்மாண்ட நாயகா!!!

எம்மை இந்நிலைக்கு ஆளாக்கிய உம்மை!

என் சொல்லிப் புகழுவோம்? எதைக் கைமாறு

செய்வோம்? தொகுப்பதோ? வாங்கவோ இயலாதே

ஐயனே!!!

ஒரு நிலையில் சொல்வதென்றால்?

எம்மை! இந்நிலைக்கு ஏற்றி விட
உமக்கு! எம் சரீரத்தை! ஒரு
பாதுகை யாக்கி! உம்!
திருவடியில் மாட்டி அதை
தேய்ந்து, தேய்ந்து! தேய்ந்து, தேய்ந்து!!
மயமாக்கினாலும் ஈடாகாதே ஐயனே!
உம் பரம கிருபா கடாக்ஷத்தால்,
யாம் பெற்ற ஸ்வய அனுபவத்தை!
இவ்வாறு புகன்றேம் ஐயனே!!!

142

எம்! உடல்! பொருள்! ஆவி!
ஆகிய மூன்றையும் உமக்கு அர்ப்பணித்து
செய்தோம். அவைகளை சாம்பலாக்கி
பரமாணுக்களாக்கி பரமாத்மாவாக்கி
பரத்தோடு ஐக்கியப்படுத்திவிட்டாய்.

எம் ஆன்மாவை உமக்கே அர்ப்பணித்தோம்
உம் ஆன்மாவையும் எம் ஆன்மாவையும்
ஒன்றாக்கி பரத்துடன் கலந்துவிட்டாய்
இனி கைமாறு என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை

கா...... ர...... ண...... ம்?

நீயே யாமாகவும் யாமே நீயாகவும்
இரண்டற கலந்து அதுவாகி விட்டோம் ஐயனே.

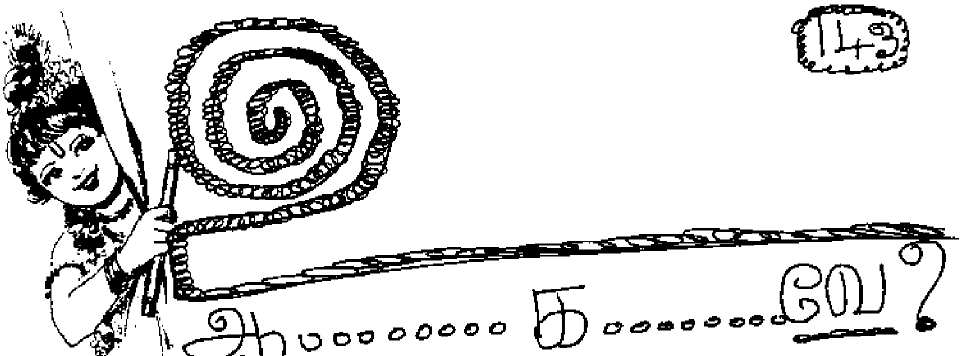

ஆ........க........வே?

கைமாறு! எனச் சொல்லும் போது,

யாம்! எதை? எங்கு? எப்படி?

கொ....டு.... ப்....போ....ம்?

நீர்! எதை? எப்படி? எங்கிருந்து?

வா....ங்....கு....வீ....ர்???

கொடுக்கல்; வாங்கலுக்கு; இடையிலேயே

ஐயனே!!! இனி நீர் எதை உபதேசம்

செய்வீர் ஐயா??? யாம் எங்கிருந்து

எதைக் கேட்போம் ஐயா?

கா......ர......ண......ம்?

ஓர் அணுவும் (நம் இருவருக்கும்) நமக்கு அன்னி
யமாய் இல்லையே ஐயா!!!!
தேவதேவா! ஹே பிரபோ! எம்
ஸத்குருவாய் இருந்து போதித்
ததாகச் சொல்லும்; உண்மையும்!
உம்மிடம் பாடம் கேட்டதாகச்
சொல்லும் எம்மையும் எந்த
நாமரூபமாகவும்!

காணமுடியவில்லையே பிரபே

புதுமைகளாகக் காண்கிறோம்.!!!!!

மண்மயமாக உணர்கிறோம்.!!!!!

நாமரூப ஜகமோ? ஜீவனோ? ஈசனே!

மூலமாயாவோ?

இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!

எல்லாம் பரமாகவும்! அதுயாமாகவும்!

இருக்கிறோம் பிரபோ!! அந்நிலையில்?

உம்மை வணங்கவும் முடியவில்லையே

ஐயா!!! காரணம்:- நாம் இருவரும் நாமரூபமாக

இல்லை. மண்ணாகிய பரமாக இருக்கிறோம்.

நாம் இருவரில்லை. ஒன்றாகவே
இருக்கிறோம். இருமை இல்லாத
தன்மையால் யார் யாரை வணங்குவது
யார்? வணக்கத்தை யார் ஏற்பது?
இப்படிப் பகுப்பற்ற நிலையில் மிகவும்
கேவலமாகப் போய்விட்டோமே
ஐயனே.
ஆ...றோ..லி? எம்நிலையில் ஸத்திய
வாக்காக பணிந்துரைக்கிறோம். அதாவது
தாங்களோ சிவம் ஆனேன் எய

பலமுறை! தாங்களுண்ட
ஸ்ரீகுரு தேவர் மீது ஆணையிட்டுக்
கூறியிருக்கிறீர்கள் அதேபோல்
யாமும் உம் மீது ஆணையிட்டுப்
பிரமாணமாகச் சொல்கிறேன்

நிதாகனின் வைராக்கியம்!

ஹே ஸத்குருதேவா! ஸத்குரு
வாயா! ஸாந்த சொரூபா
ஸத்திய சொரூபா! பரம புருஷா!

148

ஸத்ஸித்ஆனந்த
சொருபமே உம் பரமகிரு
பையிலே; யாம் ஜீவன்முக்தன்
ஆ...கி...வி...ட்...டோ...ம்
இருந்தாயும் இத்தாவம்
மறைந்து, விதேக முக்தி
ஆகும் வரை; ஸத்குருவாகிய
உம் மை ம ட் டு ம்!
துவைதமாகத்தான் காண்போமே தவிர

அத்வைதமாக உணர்கிறோம்.

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!!

இதன் காரணம்:- மூவாசை! மும்மலம்

மூவினை! முக்குணம்! ஆகியபன்னிரண்டு

பிறவிப்பிணிகளையும் அறுத்தெறிந்து!

பிறவா நிலை! தந்தருளும்

பெருந்தகையே! உண்மை எப்படி?

அத்வைதமாக (சுயமாக) (ஒன்றாக)

உணரமுடியும்? உணரக்கூடும்??

காணமுடியும்??? எப்படி முடியும்????

அது ஸத்குரு! அபராதமாகும்.

௫௦

ஆகவே ஸத்குருவை மட்டும்

பேரறிவு நிலையில் முடியாதுதான்!

ஆ……று……ல்?

அறிவு நிலையில் உள்ளமட்டும்!

து… வை… த!!! நிலையில் தான்

காண்போம்! உணர்வோம்!!!

இது மனோ நாசமான நிலையே!

இந்நிலைக்கு எம்மை மன்னிக்க வேண்டும் குருதேவா!

எம் ஸத்குருவார்யா! எல்லாவித உபாதைகளும் இல்லாது எம் விதேகமுக்தி நிலை கூடும் வரை!

151

எம் பிராரப்தம் கழியும்வரை
துவைதத்தின் கஷ்ட நஷ்டம்!
எம் அறிவை! சற்று அசைத்துப் பார்க்கும்.
அதுசமயம் ஜீவன் முக்தி! பெற்று
விட்டயாம்! சலிப்பில்லாமல்
அப்போது நடைபெறும் போகநுகர்
சேற்றில் கிடக்கும் மீன்! எப்படி சேறு
ஒட்டாமல் இருக்குமோ, அப்படியாம்
இன்பதுன்பத்தை! ஆனந்தமாக அனுபவிப்போம்
(அங்கு ஆகாமியம் இல்லாமையால் ஆனந்தம்)

152

ஹே குருதேவா! ஒருவர் ஜீவன் முக்தராகவும், ஜீவன்முக்தி பெறுக வர்கள்! கலி தோஷ மஹிமையால் அறிவால் புகழவும்! மனதால் இகழவும்! செய்வர். அது சகஜமே. இவையிரண்டும் எமக்கில்லை என, ஆனந்தமாயிருப்போம். அது சமயம், யாம் அகம் பிரம்மம் நிச்சயத்தில் இருப்பதால், அவைகளை புஷ்பாஞ்சலியாக ஏற்கவும் முடியும். மேலும் எம் விதேக முக்தி ஆகும் வரை, அகம் பிரம்ம பாவனையை!

59

தைல தாரை போல் உணர்வோம்

இருப்போம். கைவிடமாட்டோம்!!!!

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!

இதன் காரணம்:- இக்கலிகாலமானது

தோஷ குணமும், வக்ர குணமும்

நிறைந்திருப்பதால், அவைகள்

ஆகாரத்தின் மூலம் பரவுவதால்

ஜீவன் முக்தி, ஆனாலும், விதேக

முக்தி ஆகும் வரை நாங்கள் ஒவ்வொருவரும்

அகம்பிரம்மமாவதினை கை

விடமாட்டோம் இது ஸத்தியம்.

மே ஆ மீ

இவ்வுலகில்! உறவு! சுற்றம்!
நட்பாக! வரும் அனைவரும்! புண்ணிய
பாவ! வினைகளைப்பகிர்ந்துகொள்ளவும்;
நான்! எனதால்! குணதோஷங்களைப்பின்ன
விடவும்; ஜனனமரண குழியில் தள்ளி
இன்பதுன்பத்தால் சர்வசதா பிணைக்கும்;
ஜன்மசத்ருக்களாவர் குருதேவா!
ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீபிதாவோ! இ ல் ல ற
த ர் ம நியியில் (இல்லாத தர்மத்தால்)
ஸ்ரீதெய்வமாக கருதப்பட்டாலும்;
அவர்களும் ஜனனமரண ஹேதுவேயன்றி,
அதாவது?

55

ஜனனமரணத்தை கொடுப்பாரேயன்றி

ஜனன மரண சத்ரு ஆகார்.

ஆ.......... கு.......... வே?

எம் அருட் கடலே! ஹே குருதேவா

எம் பிறவிப் பிணியை நாசம் செய்த

உயிர் காக்கும் நண்பனும் ஆவாய்.

வினைசம்பந்தம் இல்லாமல் எம் தேவை

அறிந்து கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யும்,

அதிசய பந்துக்களும்! ஆவாய்.

ஆ...... தே...... லா......ல்? எம்

கிருபாசாஹரா! கருணைக் கடலே! அகண்டானந்தசமுத்திரமே!

உம் கிருபா கடாக்ஷத்தை! கருணைப் பிரவாகத்தை! எவ்வாறு புகழ்வோம்?

அத்வைத ஞானத்தை ,, ,,

ஒரு திட ஞானியின் மஹிமையை ,, ,,?

ஒரு ஸாதுவின் ,, ,, ,,?

மஹாஸாந்தியின் ,, ,, ,,?

ஸ்வய ஞானநுபவ ஞானியின் ,, ,, ,,?

இவைகளை சுவைத்து அநுபவித்து

எம் மஹிமையை என் சொல்வோம்?

பாம்!

ம்
அத்வைத பூரணமாய்
அகண்டானந்தமாயும்
ஒளிர்கின்ற ஸ்வயம் ஜோதியான
ஸத்குருவே போற்றி போற்றி
ம்
இத்துவைத ஏதுவுமில்லா
ததாயும் எங்கும் எல்லாமாய்
உள்ளதாயும் அத்வைதம்
ஆன பரமாயும் அகண்டமகா
ன
பரசொருபம் போற்றி போற்றி

இருப்பது ஒன்றே. தலை பாபா.
நடப்பது நலமே.

மு...டி...வு...ரை!

ஓம் ஆத்மானந்த
குழந்தைகளே!!!!!
ஓம் சிவரகஸ்யமானது!!!
ஸ்ரீமத் ரிபுகீதையாக!!! மறு
வடிவம் தாங்கி வந்தது.
அதுவே ஸ்வய ஞானுபவ
நூலாக வடிவம் தாங்கி வந்தது
அந்நூலுக்கு இது வரை!

பல பல நிலைகளில், பல
பல நாமாக்களில், விளக்கம்
தரப்பட்டது. இப்போது
வெளிவந்த இந்த பரிபூரண
நூலானது ஸ்ரீமஹான்களால்
கணிக்கப்பட்டு, சற்றுவித்
தியாசமாகவும்! பரிபூரண
நிலையிலும்; வெளிவந்தி
ருக்கிறது என மட்டும் உணர்க.

கற்க! அதன்படி
நிற்க. அதற்குத் தக!!!
என்ற நிலையில்; பாடம்படிப்பாக!
இராமல்; அனுபவ அறிவாக!
இருக்க வேணுமென்று; உங்
கள்! அன்னையின்/பாதம்பற்றி
மிகவும் பணிவன்புடன்!
வேண்டிக்கொள்கிறேன்; ஓர்

உதவாக்கரைப் பைத்தியம்.

மேலும் 1970ம் வருஷமும், 1982ம் வருஷமும், யாத்திரை சென்றிருந்தாலும்; அதில் பூரண நிறைவில்லை.

காரணம் :- 1970ல் தோஷமனம் இருந்தது. 1982ல் அறிவாக இருந்தோம். பேரறிவாகவில்லை. சுமார் 30 ஆண்டுகள் உங்கள் அனைவரின் ஸ்ரீபாததூளிஸ்பரிசத்தால் பேரறிவு பிரகாசிக்க ஆரம்பமானது. ஆகவே 2010இல் நடந்த பரிக்கிரம பரிபூரணமடைந்த யாத்திரையில்.

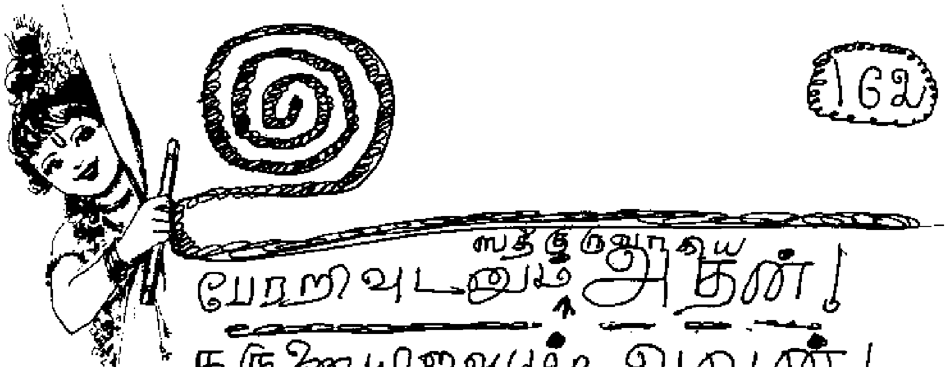

162

பேரறிவுடனும் ஸத்குருவாகிய அதன்!

கருணையினாலும் அவன்!

திருவாகடாக்ஷித்தாலும் மேலும்

உங்கள் அனைவரின் ஆசியவத்தினாலும்

தேவதெய்வங்களையும் ஸ்ரீமஹாத்மாக்களையும்!

நிதர்ஸனமாகவும் (நேருக்குநேராயும்)

தரிஸிக்கவும்! உறையாடவும் பெற்று

அடங்குக! என்ற அவர்களால் அருள்வாக்குப்படி

அடங்கிக்கொண்டோம்!

இனிவெளிப்பாடில்லை என உணர்க.

ஆனால் உங்களுக்காக இயக்கம் உண்டு.

163

உங்கள் கவனத்திற்கு

உங்களுக்காக இதுகாலம்
வரை, எழுதிஎழுதிஎழுதிஎழுதி
" " " " "
" " " " "
" " " " "
" " " " "
உழைத்து ஓய்ந்ததாலம்!
ஓய்வு எடுக்க அனுமதி வழங்க
வேணுமென்று உங்கள் அனைவரின்
திருவடி பற்றி வேண்டிக்கொள்கிறேம்.

இருப்பது ஒன்றே
நடிப்பது பலவே.

ஸ்ரீ ஜெ பாபா கண்ணன்

ஸ்...பெ...ஷ...ல்!
ம....ல....ர்

ஸ்ரீபகவான் & ஸ்ரீகுரு தேவர் வாக்கியம் !!!

1 ஸ்ரீபகவான் வாக்கியம்!

கொழுந்தே! இக்கலியில் பரி பூரணசரணாகதி நிலையில்; சர்வார்ப்பணம்! ஒன்றே வினையை உலர்த்தி பக்குவப்படுத்தும் என உணர்க. இது பக்தி! மார்க்கம் ஆகும்.

" பூனைக்குட்டியைப் போன்று இயலாத் தன்மை ஆகும் என அறிக.

பூனைக் குட்டிக்கு மியாவ்!

மியாவ்! அம்மா! அம்மா! என
கத்தத்தான் அழத்தான் தெரியும்.
அம்மாவை நோக்கி போகத்
தெரியாது. அது வேண்டும், இது
வேண்டும். அல்லது வேண்டாம் என
நிலை அறிந்து கேட்கத் தெரியாது
நன்மை தீமை அறியாது. அதுவே
எந்த விபரமும் தெரியாத நிலைஆக்.
தாய் உதவி இல்லாமல் அக்
குட்டிக்கு வாழ வகை தெரியாது.
,, ஜீவிக்கவும் இயலாது.

இந்நிலை போன்று ஒரு பக்தன்
இருக்க வேண்டும். எந்த விநாடியும்
ஒரு பூனைக்குட்டியை போன்று ஸ்ரீ பகவன் நாமா!
அவன் நாவில் ஓடிக்கொண்டே
இருக்க வேண்டும்
நாமஸ்மரணை இல்லாமல் அவன்
ஜீவனும் சம் இருக்கக்கூடாது.
அப்படிப்பட்ட பக்தனுக்கு அவ
னுடைய பிராப்தத்தையும்

மிஞ்சிய நிலையில். அதாவது
பக்தனுக்கு மனைசிரமமும்! தூல
சிரமமும்! பாதிக்காவண்ணம்!
கர்ம காரியங்களை விலகி
தளர்த்தவோ! முன்பின் மாற்றவோ
மனதின் தாயான மாயா செய்யும்
என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் வாக்காக
அறிகிறோம். இது மாயா ஸ்ரீபகவான்
ஒன்றால்தான் முடியும் என அறிக.

மனதால் எந்த ஜீவனையும்

முடியாது / இயலாது /

எனவும் உணர்க. இதன் காரணம் :

நான் / எனது / எனதே / ஆகும் என உணர்க

அஹங்காரம் / அதிகாரம் / ஆதிக்கம் / அபிமானம்

ஆகவே பக்தியினால் மனதையும் /

மனம் தேடிய வினையையும் /

பரிபாலனப்படுத்துவதற்கு /

உயர்த்துவதற்கு அதாவது அழிப்பதற்கு அன்றி

வேறு எந்த மார்க்கமும் இக்கலியில் இல்லை.

ஸ்ரீ ஸத்குரு வாக்கியம்

குழந்தாய்! ஸத்குரு! ஒரு நிலையில்
லென்ஸ் (சூரிய காந்த கல்) ஆவார்.
இவர் சூரியனால் (ஸ்ரீ பகவானால்) உலர்த்
தப்பட்ட சருகுகளை! (வினைகளை)
சூரியனின்! (ஸ்ரீ பகவானின்) துணை
கொண்டு; எரித்து சாம்பலாக்க
முடியும். ஏன் இவர் சூரிய ஒளியை!
கொண்டு எரிக்கிறார் என்றால்??
மாயாவின் படைப்பை மாயாவின்

மகனாகிய மனமானவன்!
இது மாயாவின் (ஸ்ரீபகவானின்)
படைப்பு என அறியாமல்! உலகை
தனதாக (நான் எனதாக)
கற்பனை பண்ணி (மனதால்)
வினையை! சேர்ந்த தன்மையால்,
மாயாவை (ஸ்ரீபகவானை) கொண்டு.
வினையை உயர்த்தவும்; பின்னர்
மாயாவின் (ஸ்ரீபகவானின்) சக்தியை
கொண்டு,

சூரிய ஒளியைக் கொண்டு

உலர்ந்த வினைகளை! எரிக்கமுடியும்

என அறிக.

குறிப்பு:- வினையை மனம் சேர்ப்பதும்,

பின்னர் அவ்வினையை! மாயா!

உலர்த்துவதும் ஒரு மாயாநாடகமாகும்.

(இது மாயாவும் மனமும் இணைந்த விளையாட்டாகும்)

குழந்தாய்! மற்றொரு நிலையில்:-

நீலக்குரு ஒருகைத்! தடி! (ஊன்றுகோல்)

அதாவது பட்டுப்போன ஒருகுச்சி (கட்டை)

எனவும் ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

தளர்ந்த நிலையில் (மனம் சாரும் நிலையில்)

ஊன்றுகோல் இல்லாமல் ஒருவர் நடக்க முடியாது.

அதாவது ஸத்குரு இல்லாமல் / ஒரு சாதகன்!

ஆத்ம ஞான சாதனை / செய்ய முடியாது.

செய்ய இயலாது. (செய்யக் கூடாது என்றும் சொல்லலாம்.)

இதன் முக்கியம் என்னவென்றால் ???

(A) சாதகன் :- ஜீவன் முக்தியை / தம் வசியமாகக் கொண்டு, ஆன்ம பயணம் / செய்பவனாகும்.

(B) அவன் செல்லும் பாதை :- குண்டு குழி! மேடு பள்ளம்! கற்கள்! பாறைகளும்!

173

நாம ரூப / ஜகத் ஜீவ / சொந்த
பந்த / பாசப் / பற்று / எனச் சொல்லும்
ஆவரண மயக்கமும் / விக்ஷேப கலக்கமும்
நிறைந்த கரடு முரடான பாதையாகும்.

உ ஊன்று கோல் என்ற கைத் தடி :-

ஸத் குருவின் வாக்காகும் !!!

ஸத்குருவின் / வாக்கிய சிரத்தையும் /
வியாபாரம் / விளம்பரம் / ஆடம்பரமும் /
இல்லாத தன்னலமற்ற சேவையும் !!!
ஒரு கைத் தடி / ஆகும் என உணர்க.

74

ஏதாவது ஒன்று இவ் விருகைத்தடியுடன்

ஆத்மஞான/ ஜீவன்முக்தி/ பாதையில்

பயணம் செய்து தம் லக்ஷியத்தை

அடையலாம். இதை விடுத்து மனம்

போகும் போக்கில், மனோமய பய

ணம் செய்தால், ஜனன மரண/

சுழற்சியில் சிக்கித்தவிப்பாரை உணர்க.

இங்கு ஒன்றை கவனிக்கவும்

கைத்/தடி/என்பது செயலற்றதாகும்.

நீ பிடித்தால் நிற்கும். விட்டால் விழுந்துவிடும்.

யாம் உன்னை பற்றிக் கொள்கிறோம் என்றோ; அல்லது நீ எம்மை பற்றிக் கொள் என்றோ; சொல்வாது. சொல்ல இயலாது. சொல்லக் கூடாது என்றும் ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

வாக்கிய சிரத்தையும்!

சேவையின் " !

இந்த ஜீவனுக்குத்தான் வேண்டும்.

" மனிதனுக்குத்தான்! " .

" மனதுக்குத்தான்! " .

இதுதான் தனது மனமுயற்சி! [என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

பக்தியில் தாயின் கையை

குழந்தை பற்றிக்கொண்டு நடந்தால், மேடு பள்ளங்களில் அக்குழந்தை கால் இடறி விழ ஏதுவாகும். குழந்தையின் கையை தாய் பற்றிக்கொண்டால், மேடு பள்ளங்களில் குழந்தை விழவிடாமல் தாய் தூக்கிக் கொள்வாள். அதாவது? தாய்பூனை! குட்டிப்பூனையை! தூக்கிக் கொள்வதுபோன்று, என உணர்க.

பக்திக்கு தாயாகிய ஸ்ரீபகவான்
உறுதுணையாவான்.
உன் சர்வார்ப்பணத்தால். அவன்
மாயா உன்னைப்பற்றிக்கொள்கிருன்.
ஞானத்தில் உன் குருதேவரின்
வாக்கியத்தை பற்றிக்கொள்வதும்,
சேவையில் உன்னை அர்ப்பணிப்பதும்,
உன் மனதின் / கடமை ஆகும்.
" " முயற்சி " .
" " பணிவு " .
" " பொறுமை " .

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!